

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 61

Presidència de l'Honorable Sr. Vicent Tur i Torres

Sessió celebrada dia 2 de maig del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2280/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a formes per retallar l'endeutament de la comunitat autònoma. 1470
- 2) **RGE núm. 2281/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a equilibri pressupostari. 1473
- 3) **RGE núm. 2282/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política fiscal. 1478

II. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 1560/06**, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a complement econòmic de les pensions no contributives. 1484
- 2) **RGE núm. 2418/06**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforçament de l'Institut Balear d'Estadística. 1486

EL SR. PRESIDENT:

(...) començament a la sessió d'avui d'aquesta comissió

d'Hisenda i Pressuposts, i en primer lloc, deman si es produeixen substitucions.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí, Sr. President. Aina Salom substitueix Francesc Quetglas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. No n'hi ha més?

Passam, idò, al primer punt de l'ordre del dia, relatiu a les preguntes RGE núm. 2280, 2281 i 2282/06. Assisteix l'Hble. Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, Sr. Lluís Ramis d'Ayreflor i Cardell, acompanyat de la Sra. Dulce García, secretària general.

I.1) Pregunta RGE núm. 2280/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a formes per retallar l'endeutament de la comunitat autònoma.

Per formular la pregunta RGE núm. 2280/06, relativa a formes per retallar d'endeutament de la comunitat autònoma, intervé el diputat Sr. Boned i Roig, autor de la mateixa. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, si hem de fer cas -jo crec que a vegades val la pena fer-los cas- de les darreres informacions que coneixem del Banc d'Espanya relatives a l'endeutament de les comunitats autònomes, com dic d'aqueixa informació es veu clarament que la nostra comunitat està entre les cinc comunitats autònomes més endeutades de l'Estat. Això d'entrada indica directament que l'endeutament s'ha incrementat, jo diria que espectacularment, en aquests darrers anys, però per ser més concrets podríem dir que, si feim un comparatiu entre l'endeutament existent l'any 2000 i l'existent l'any 2005, per exemple, veurem que ha augmentat en més del doble, i si repercutim aquest endeutament, una vegada produït aquest espectacular endeutament la repercussió per càpita que podria tenir en els nostres ciutadans, veurem que també la repercussió per càpita s'ha incrementat el triple entre el 2000 i el 2005.

No és la primera vegada que parlem d'endeutament, evidentment, i cada vegada que es fa referència a aquest tema una de les explicacions que intenta o un dels arguments que aporten vostè com a conseller i el Govern és que s'han vist pràcticament obligats a incrementar aquest endeutament, entre altres coses per la necessitat de la construcció d'infraestructures o per un dèficit d'infraestructures. Podríem fins i tot estar d'acord que en algunes àrees efectivament hi havia un dèficit d'aquestes infraestructures; allò que és més difícil és que ens posem d'acord amb el fet de com han de ser aqueixes infraestructures que es construeixen i la repercussió que sobre aquest increment d'endeutament tenen aqueixes infraestructures. Això per un costat.

Per un altre costat, s'han vist -vostè, i la seva conselleria, i el Govern- obligats, una vegada reconegut i una vegada

acceptat, i que sabem que és una realitat, aquest endeutament que pateix la nostra comunitat autònoma, a proposar diverses alternatives per mirar de retallar aquest endeutament. Una de les propostes, una de les fórmules que va triar aquest govern i la seva conselleria, va ser l'emissió de deute públic. Segons vostè aqueixa era una fórmula que permetria retallar o eixugar el dèficit o bona part del dèficit que ve arrossegant el seu govern i que, com hem dit, ha incrementat notablement aquests darrers anys. Ara bé, si continuem fent cas de determinades informacions, segons sembla ser la col·locació d'aqueixa emissió de deute públic no està essent tan ràpida i tan àgil com vostès esperaven i, per tant, la primera repercussió és que les dificultats per col·locar aquesta emissió suposa al mateix temps, com a conseqüència directa, la dificultat per retallar el deute públic, ja que aquesta era una de les fórmules que vostè havia dit que serviria d'una manera important per retallar aquest endeutament.

Si tenim en compte això, les dificultats que sembla ser que tenen per col·locar aqueixa emissió de deute, si tenim en compte la seva decisió ferma d'executar infraestructures que certament ocasionen endeutament també exagerat, idò ens agradaria que ens contestàs vostè a la pregunta de com pensa retallar aquest endeutament de la comunitat autònoma quan, entre altres coses, aqueixa emissió de deute públic no està tenint els resultats que vostè -sembla ser- esperava d'entrada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Diputat. No li vull dir que tenc una absoluta perplexitat per la pregunta, però entrem a intentar contestar-la.

En primer lloc vostè ha fet un plantejament que reconeixia que hi podia haver falta d'infraestructures, però que no estaven d'acord amb quines infraestructures s'havien de desenvolupar. Jo això ho puc compartir perquè això forma part de la política i de l'acció del Govern, que és el que decideix les infraestructures a realitzar, vaja, i el Parlament amb la seva aprovació dels pressupostos, i comprenc que el seu model és un model diferent, que es va demostrar la passada legislatura, que va ser paralitzar totes les infraestructures. Però això no passa d'aquí, és a dir, de la pura discrepància ideològica, i que és lògica i normal en dos partits, un partit liberal i que creu en la iniciativa privada, i que allò que volem fer és posar a l'abast de tots els ciutadans les infraestructures necessàries per al desenvolupament econòmic.

La part concreta de la pregunta que vostè fa la veritat és que no té cap sentit. És a dir, escolti..., li explicaré un altre pic allò que és l'emissió de deute públic, però l'emissió de deute públic no és per reduir el dèficit, precisament no és per reduir l'endeutament. L'emissió de deute públic és l'endeutament. Nosaltres vàrem presentar un pressupost desequilibrat i que equilibràvem amb endeutament, perquè els ingressos -per

explicar-li-ho amb paraules molt senzilles- els ingressos i les despeses siguin els mateixos i, per tant, aqueix endeutament és la conseqüència lògica del tema, no són dues coses totalment separades com vostè diu.

I ja allò que em pareix..., que frega..., frega allò extraordinari és la falta d'èxit o no d'aquest endeutament, és a dir, d'aqueixa emissió de deute públic. Escolti, aqueixa emissió de deute públic tan sols té una fase. Vostè pareix com si l'haguéssim d'estar col·locant en aquests moments. Jo crec que es va explicar en el seu moment, però no em sap gens de greu tornar-ho a explicar: es va produir dintre del primer semestre de l'any passat, és a dir..., perdó, en el segon semestre de l'any passat, el mes d'octubre, i es va col·locar amb una emissió en els mercats europeus perquè va ser la decisió, com s'hagués pogut fer amb un préstec únic a una entitat financera, es va decidir col·locar aquest deute públic entre distintes entitats financeres i d'assegurances d'Europa, i concretament es varen visitar Dublín, París, Frankfurt i Londres per anar a col·locar aquesta emissió. Els resultats, des del punt de vista d'acceptació d'aquest deute, d'aqueixa emissió de bons, varen ser molt positius.

Evidentment que tothom no voldríem endeutar-nos i voldríem tenir recursos financers suficients, però els resultats varen ser d'una demanda molt superior..., és a dir, amb la demanda de bons a 30 anys 7 vegades el que oferíem, i amb la de 15 anys 2,5 vegades el que faríem. És a dir, tan bona va ser l'acollida dels bons -que pareix que vostè..., per això em deixa perplex el seu desconeixement de dir que tenim dificultats per col·locar aqueix endeutament, per col·locar aqueixa emissió- que varem poder retallar els tipus d'interès. A més, donades les darreres informacions que varem manejar, varem passar de fer una emissió variable a tipus fix i el temps ens està donant la raó perquè l'Euribor està pujant. Miri si l'emissió va tenir bona acceptació, i vostè jo crec que té el desconeixement que no s'ha estudiat el tema a fons, que la Junta d'Andalusia va haver de col·locar deute a tipus fix al 5,1%, Catalunya en va col·locar un a 4,69 i una segona al 4,22, i nosaltres la varem poder col·locar al 4,06 de tipus d'interès a 30 anys, de tipus fix, perquè consideràvem que hi havia molts de signes visibles del repunt dels tipus d'interès i que interessava més el tipus fix. És a dir que en una sola setmana es va cobrir totalment i amb un tipus d'interès molt per davall de les altres comunitats autònomes que varen emetre deute aquell mateix any en les mateixes condicions.

És a dir, jo crec que vostè s'equivoca quan diu que tenim problemes per aquest tema. És a dir, nosaltres, un pic col·locada aquesta emissió de deute, no hem de fer absolutament res més. Al cap d'una setmana es va ingressar a la Tresoreria de la comunitat autònoma i per tant el pressupost va tornar a quedar equilibrat, és a dir, que l'endeutament va quedar perfectament cobert, amb molta més demanda per part dels inversors europeus, amb la qual cosa des del moment que hem de prendre la decisió desgraciada d'haver-nos d'endeutar, idè és totalment positiu i això ens va poder rebaixar el tipus d'interès, com li dic, sortint amb uns tipus d'interès, pagant uns tipus d'interès molt més baixos que la Generalitat de Catalunya, la qual cosa també és lògic perquè tenim un *rating* millor.

És a dir, l'emissió de deute va complir la seva finalitat, que era equilibrar la tresoreria de la comunitat autònoma, i en aquest sentit no puc compartir les dificultats que jo voldria que m'explicàs per poder contestar la pregunta que tenim en aquest moment. L'emissió de deute va complir la seva finalitat i per tant..., amb un èxit com a emissió de deute perquè cap comunitat autònoma no ha aconseguit emetre deute a 30 anys al 4,06%, i això jo crec que demostra que la situació de la comunitat autònoma de les Illes Balears és millor que la de la Generalitat de Catalunya i la de la Junta d'Andalusia perquè, evidentment, els inversors sols es regeixen per temes de seguretat a l'hora de demanar un tipus d'interès o l'altre.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Boned...

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, evidentment m'imagín que és que disposam d'informació diferenciada. Jo mantenc que l'emissió no va tenir tant d'èxit com vostè la va entendre. Vostè diu que és absolutament positiva i jo crec que en el seu moment, i arrel d'aquesta resposta, tindrem l'oportunitat d'analitzar més detalladament quin ha estat el resultat definitiu d'aqueixa operació que, per un altre costat, com vostè també reconeix, era molt necessària donada la situació que vostès mateixos han provocat a la seva conselleria.

Llavors també em parla de perplexitat i em diu que, bé, que podem parlar d'infraestructures i que el resultat i la conseqüència de determinades infraestructures sí influeix o no en l'increment d'aquest endeutament. Evidentment, està clar que influeix. No li accept de cap manera la crítica que vostè ha fet a la paralització que adjudica a l'anterior govern del pacte de progrés de les infraestructures. Segurament el que sí és real és que, la responsabilitat al front de la conselleria que vostè ara té, durant la passada legislatura era bastant superior a la que vostè mateix està demostrant, perquè vostè no té el més mínim problema a incrementar espectacularment un endeutament, un endeutament que només va a determinades àrees, per a determinades infraestructures, i amb un volum d'infraestructura que, al marge que fossin o no necessàries aqueixes infraestructures, allò amb què no estam d'acord és amb la necessitat de les macroinfraestructures que vostès han projectat, que vostès estan executant i que vostès estan finançant, i tal com vostès les estan finançant, a més a més.

Per tant el que estan fent vostès és provocar no tan sols l'increment d'aquest endeutament, sinó provocar d'alguna manera problemes perquè en un futur, en futurs exercicis pressupostaris, hi hagi determinades dificultats o moltes dificultats per fer front a inversions diferents de les que vostès estan finançant en aquests moments i que segurament seran tant o més necessàries que els projectes que vostès estan, com dic, ara afrontant via endeutament i altres sistemes que des del nostre punt de vista també són endeutament, encara que sigui, com dic, per altres fórmules.

Per tant allò que està clar és que no li accept el tema de la paràlisi. El que hi havia segurament era una responsabilitat superior a la que té vostè mateix. Quan el govern de Madrid es va negar a aportar el finançament que se li va sol·licitar per part del Govern balear la resposta, com dic, de Madrid va ser negativa, per a determinades coses no s'aportava ni un sol euro, i la reacció va ser "no tenim per què endeutar innecessàriament quan hi ha una obligació que, per motius únicament i exclusivament polítics, no s'aporta el finançament". Jo crec que a vegades ha sentit parlar el seu govern de responsabilitat institucional, i l'únic que es va demostrar és que hi havia en el passat govern del pacte de progrés una responsabilitat institucional que no va trobar el seu equivalent en el Govern de Madrid, en aquells moments governat pel seu partit, el Partit Popular. Per tant l'acusació crec que és gratuïta i allò que sí es demostra és una diferència de responsabilitat a l'hora d'utilitzar i gestionar els pressupostos d'aquesta comunitat autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, és que la discrepància és total en aquests temes. Diu vostè que hem provocat la situació, és a dir, el seu sistema per no fer endeutament era enganyar els ciutadans i aleshores era tenir factures dins els calaixos. Jo m'estimo més sortir dient la veritat, dir que endeutam la comunitat autònoma i no tenir factures dins els calaixos. Són dues formes de fer política: la seva és amagar les factures, la meua és dir la veritat als ciutadans.

Segona. La política d'endeutament, com vostè sap, tan sols es pot fer endeutament per a capítols d'inversió. Però evidentment nosaltres hem fet una aposta claríssima, i aquí hi ha qualque diputada que ha manejat el pressupost de la sanitat pública i ha vist com s'ha incrementat el pressupost de la sanitat pública. Hem fet una aposta claríssima per millorar els pressupostos d'educació i sanitat i, per tant, això ens ha duit a haver de destinar tots els recursos que generàvem a aquests temes de sanitat i educació i a dur l'endeutament a infraestructures perquè, evidentment, no podem dir que duim endeutament per finançar despesa corrent perquè la Llei de finances ho prohibeix, lògicament.

Vostè diu que el govern anterior i el conseller anterior tenien més sentit de responsabilitat. Idè aquí hi ha les dues formes de fer política un altre pic diferenciades. Jo crec que la responsabilitat davant els ciutadans de les Illes Balears és donar-los els serveis i de la mateixa qualitat que tenen a la resta d'Espanya. És a dir, no és problema dels ciutadans de les Illes Balears que aqueixa comunitat autònoma tinguin un finançament per càpita un 14% per davall de mitjana perquè s'hagi negociat un model de finançament que, sigui culpa de qui sigui, no és el més convenient per a les Illes Balears. Per tant la meua responsabilitat, i així ho entenc, és que els ciutadans de Balears tinguin els mateixos serveis de sanitat i d'educació i no tenen per què estar castigats i tenir uns pitjors serveis en aquestes

dues matèries tan importantíssimes que se'n duen dues terceres parts del pressupost. I evidentment tampoc no consider que per raons del govern que sigui a Madrid hàgim de tenir pitjors infraestructures, i per tant hem de trobar aquests mitjans, perquè els ciutadans de Balears rebin aquests serveis així com pertoca.

La paràlisi d'infraestructures o d'inversió és que, evidentment, en tres pressupostos aquest govern hagi fet inversions molt superiors, un 50% superiors en tres pressupostos que el seu govern en els quatre pressupostos, o el govern anterior en els quatre pressupostos. Per això deim que hi va haver una paràlisi en aquest tema (...).

Jo comprenc que voldrien que jo no digués la veritat i amagàs el tema de l'endeutament, i ho hem dit cara alta des del primer dia i jo no me n'he amagat, d'aquest tema, i això no és la política més ortodoxa en economia i ho hem reconegut, però li torn a dir el motiu que li he dit: és que volem que els serveis d'educació, de sanitat i d'infraestructures siguin els mateixos, i en aquest moment tenim una situació desfavorable i que hem de remeiar de qualque forma i no esperar, i perquè a més això ens ha ajudat perquè el Govern central de Madrid entengui la problemàtica de les Illes Balears i que vegi que hem d'acudir a aquest endeutament, i ha fet que prenguin molta més realitat de la problemàtica que tenim.

Vostè vol donar la culpa de la falta d'inversió en infraestructures a la temàtica anterior del govern central. Escolti, es varen oferir inversions en infraestructures i en medi ambient que varen ser rebutjades. Hi havia un conveni de carreteres que no va ser executar. És a dir, nosaltres sempre hem dit des del primer dia que arribin els doblers que arribin de Madrid sempre direm que sí, estiguem més o menys en desacord, però no per raons polítiques castigarem els ciutadans de Balears amb el rebuig d'inversions de l'Estat. És a dir, sempre ho hem dit des del primer dia i vostès varen seguir la política contrària, que políticament cadascú ha de fer el que trobi, però nosaltres sempre acceptarem qualsevol inversió que faci l'Estat perquè creim que això és beneficiós per als ciutadans de les Illes Balears, i vostès varen rebutjar inversions en temes de dessalació d'aigua, etc., etc., que se'ls varen oferir en alguns moments determinats en aquests apartats. És a dir, que no està aquí el motiu.

Però li insistesc que l'emissió d'endeutament es va fer, es va cobrir, es va ingressar en una setmana, que és el que marcava el tema, i amb unes condicions financeres que són les millors que ha tengut una comunitat autònoma. Mai, és a dir, aquest 4,06 que es va aconseguir quan sortíem fins i tot amb un tipus superior però que el mercat va oferir uns tipus inferiors, no l'ha aconseguït cap altra comunitat. També és lògic perquè el nostre *rating* es un *rating* millor; avui mateix sortia a la premsa, millor dit, aquest cap de setmana, que Andalusia, Catalunya i València eren les comunitats autònomes amb pitjor qualificació de risc i Balears està dintre una de les millors. Per tant la salut financera de les Illes Balears és relativament bona i, a pesar d'aquest endeutament que nosaltres reconeixem i hem explicat fins a la sacietat perquè ho feim i que pensam que era en aquells moments necessari, ens està donant una situació financera suficientment bona per poder dur endavant aqueix endeutament, i no són les meves paraules, és que les agències

de qualificació com Standard & Poor's, que és la que es fa a la comunitat autònoma, ens manté en un doble A positiu, i els mercats ho han demostrat donant el millor tipus d'interès de totes les comunitats autònomes a les Illes Balears.

Per tant des del punt de vista d'emissió de deute, no d'haver d'acudir a l'endeutament, aquest tema ha estat..., s'ha superat amb èxit perquè no hi ha cap altra comunitat autònoma que hagi pogut aconseguir aquests tipus tan baixos. És a dir, veng a dir que simplement un any abans, el 25 d'octubre del 2004, la Generalitat de Catalunya per a 30 anys havia de fer el 4,69 quan nosaltres vàrem fer el 4,06; i la Junta d'Andalusia, governada per socialistes i per referir-nos a una comunitat socialista, el 18 de maig del 2004 va haver de col·locar el deute al 5,1%, o 5,115. Escolti, idò jo crec que la gestió que hem fet d'haver d'acudir a l'endeutament quan pagam menys d'un punt que la comunitat d'Andalusia, que la Junta d'Andalusia, significa que nosaltres vetllam molt bé pels interessos dels ciutadans de Balears, ja que hem acudit a l'endeutament.

Que vostè cregui que no hauríem d'haver acudit a l'endeutament, i no haver fet política d'infraestructures, mantenir el pressupost d'educació i el pressupost de sanitat al nivell en què estaven, jo entenc que és una altra opció política, però la gestió feta i la col·locació ha estat d'una favorable acollida, i en aquest sentit creim que hem actuat correctament i, com li he dit, a més actuant amb criteris; ho dic perquè qualque vegada també ha semblat que era tipus variable; no, és a tipus fix, la qual cosa assegura que aquests preus es pagaran al llarg d'aquests 30 anys a pesar que pugin els tipus d'interès, com estan pujant ara.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 2281/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a equilibri pressupostari.

Per formular la pregunta número 2281, relativa a equilibri pressupostari, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, continuarem, perquè d'alguna manera les tres preguntes van enllaçades, i ja que vostè m'ha semblat entendre que imputava pràcticament la necessitat d'aquest endeutament no tan sols a aqueixes infraestructures, sinó que ha dit clarament també que un dels motius era un excessiu nombre de factures pendents que varen trobar i tot això, miri, vostè tampoc no pot enganyar. Vostè diu que nosaltres enganyam; qui no ha d'enganyar és vostè, que té l'obligació de gestionar, a més a més. Vostè sí que té l'obligació de no enganyar amb el que està dient, perquè potser que hi hagués factures pendents de fer efectives; de fet hi han estat en tots els canvis de govern, fins i tot amb els del mateix color, no és una novetat; allò que no és imputable és el fet que el cent per cent de la situació econòmica que vostè ha provocat en aquesta conselleria, a la seva conselleria i als pressuposts

d'aquesta comunitat autònoma, pretén vostè imputar-la a aqueixa qüestió. Ja alguna altra vegada crec recordar que se li ha fet referència a alguna situació provocada per un govern del seu propi partit i governat per l'actual president, on en qüestions que a vostè no li interessa recordar, com són l'ISIQIEMA i alguna altra, també són corresponsables de la situació econòmica creada.

Però continuant amb tot això i tenint en compte que a la nostra comunitat autònoma, i ara ja enllaçarem directament amb la segona pregunta, a la nostra comunitat autònoma, tant el creixement actual com les previsions de creixement de futur són sempre per sota de la mitjana estatal; això també és un fet, és un fet que reconeixerà vostè igual que no va tenir més remei que reconèixer, perquè així es va presentar i es va haver d'aprovar, un pressupost amb dèficit per primera vegada en molt de temps que l'ha obligat a la presentació d'un pla d'equilibri, un pla de sanejament que a vostè tampoc no li agrada massa que li recordin que s'ha de complir.

Com dic les Illes Balears és la comunitat autònoma amb un menor creixement l'any 2005. Però no tan sols és la comunitat autònoma amb un menor creixement l'any 2005, sinó que les previsions i les perspectives de determinats estudis, que també una vegada més a vostè tampoc no li agrada molt sentir, fan una predicció per a l'any 2006 i per al 2007 igualment negativa en aquest aspecte. Vull dir que segons aquestes perspectives el creixement de la comunitat autònoma 2006-2007 també continuarà essent inferior a la mitjana estatal, i per tant aqueixes anàlisis d'aqueixes perspectives ens permeten aventurar problemes a la nostra economia en aquests dos anys 2006 i 2007.

El creixement econòmic tal com vostès el tenen plantejat està lligat a una qüestió que vostès tampoc no volen admetre, que és l'increment de la construcció. La construcció és la que està fent de motor de la nostra economia, i sobretot això potser a una altra comunitat autònoma no seria un risc, però a la nostra, i tal com està plantejat, sí que constitueix un cert risc; primer, perquè habitualment no ha estat i entenem que no ha de ser el motor principal de la nostra economia la construcció, i menys tal com s'està plantejant, que és impulsada sobretot per obra pública, un fort increment d'obra pública, obra pública que té una caducitat; totes aquestes obres de carreteres o d'algunes altres infraestructures que estan impulsades per l'administració tendran el seu moment de finalització i, per tant, també tenen una caducitat. Deixar el creixement econòmic de la nostra comunitat autònoma en mans d'un sector que ve impulsat sobretot per l'administració pública és un cert risc perquè en algun moment això s'aturarà i, per tant, desconeixem quin serà l'impuls o el motor llavors de la nostra economia, a més a més quan entenem que d'alguna manera els resultats d'aquell govern de professionals que va arribar en aquesta nova legislatura i que havia de solucionar tots els problemes del sector turístic està tenint també resultats poc optimistes, fins ara. Veurem què pot passar a partir d'aquests moments.

Ens preguntam, davant aquesta situació, què és el que pot passar en un futur, quan es redueixi, com dic, dràsticament aqueixa licitació d'obra pública; quin serà el nou motor? Recuperarem el sector turístic com a real motor de la nostra economia?, o no podrem fer-ho i ja l'hauréu deixat quasi

abandonat, com ho estan fent en aquests moments, a pesar que vostès no ho volen reconèixer, en benefici del sector de la construcció?

Una previsió de creixement a la baixa, Sr. Conseller, vostè també sap com qualsevol altre que té com a repercussió immediata també una reducció d'ingressos, o pot tenir una reducció d'ingressos un creixement a la baixa. Si tenim en compte que el diferencial de creixement previst o el del 2005 és d'un punt i la previsió del 2006-2007 no és més optimista que la del 2005, veurem que hem d'entendre també que la reducció d'ingressos pot continuar essent també al mateix nivell aquests dos anys als quals ens referim. Per tant si tenim una previsió de creixement a la baixa i per tant una reducció d'ingressos, si s'incrementa el cost financer a causa de l'increment de l'endeutament per part..., a causa de la seva política d'endeutament, com dic, més la reducció de la licitació d'obra pública en el seu moment, i el fet també -un altre fet- que és fins ara ignorar la capacitat fiscal pròpia, que se li ha recordat també en algun moment, que té i que vostè fins ara ha dit que no pensava utilitzar, tot això ens du a preguntar-nos com és possible que es parli amb tanta seguretat d'un equilibri pressupostari 2006 davant l'evidència de l'endeutament i els deutes contrets i dels condicionants que marquen aquestes perspectives a què li feia referència, tant de l'evidència de la situació del 2005, com la previsió de creixement per al 2006 i 2007.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com deia un ex-president de Govern, "sense acritud". Se prepari un poquet més el tema, nosaltres l'any 2006 hem presentat un pressupost amb dèficit, no me digui com podem parlar tan alegrement del tema d'equilibri. Nosaltres hem presentat un pressupost i sabem que hi haurà endeutament l'any 2006 i li parlem d'arribar a un equilibri pressupostari l'any 2008. No m'imputi que jo enguany estigui pensant en els ingressos i les despeses, sense tenir en compte l'endeutament, ho tenim equilibrat, nosaltres ho hem reconegut des del primer moment. Per tant, se prepari els temes i no ens vulgui fer caure en trampes infantils sobre aquest tema.

Tornem al principi, vostè me deia el tema de les factures per fer efectives que n'hi havia a tots els governs. Jo el que li he recordat eren les factures en els calaixos, les factures no per fer efectives, evidentment sempre hi ha una roda lògica i l'administració, governi qui governi, sempre hi ha factures per fer efectives. Ens referíem a factures sense crèdit pressupostari, són dos temes distints.

També li demanaria més precisió quan atribueix a l'actual president del Govern el tema d'ISIQUEMA. ISIQUEMA va ser un import que vostès varen tenir i varen haver de pagar les conseqüències, varen fer un endeutament per fer front a aquest

tema. Però que ve d'un Govern que no presidia el Sr. Matas. Per tant, no imputem ni el bo ni el dolent que no li correspon, molts d'anys abans, fins i tot no era ni conseller d'Hisenda el Sr. Matas.

Me diu que no m'agrada parlar de Pla d'equilibri, en podem parlar les vegades que vulgui. Nosaltres el que no hem fet és enganyar els ciutadans fent formes fictícies d'endeutament o amagant aquest endeutament. Nosaltres ho hem dit i podem parlar d'aquest tema.

I després entra un tema que és el creixement econòmic. Aquí qued perplex novament. Miri, som la comunitat autònoma amb menor creixement l'any 2005, és cert. Per no entrar amb unes dades o unes altres de la conselleria, d'Hispalink. Vegem les dades oficials de l'Institut Nacional d'Estadística, és a dir, no tenim cap influència i el responsable en darrer lloc és el Ministeri d'Economia i Hisenda. Estam a la cua com vostè diu, però som la comunitat autònoma que més hem incrementat el creixement els dos darrers anys. Hem tengut un increment del creixement del 150%, dades únicament de l'Institut Nacional d'Estadística, sistema de comptabilitat 2000, no mescllem..., sempre regir-nos per la part oficial del Ministeri d'Economia i Hisenda, que supòs que tendran vostès major seguretat de què ho fan bé.

Dóna unes dades de creixement per a l'any 2002 i 2003 de l'1%. Nosaltres l'any 2004 l'Institut Nacional d'Estadística ens diu que creixem el 2,5% i una primera estimació per a l'any 2005 del 2,4%, veurem com acaba, si és el 2,4 o no. Som la comunitat autònoma que més ens hem aproximat a la mitjana de l'Estat espanyol. Escolti, és que quan se creixia l'1% durant el Govern del pacte de progrés, el creixement mitjà estava en el 2,8%. És a dir, teníem un diferencial d'1,8; avui tenim un diferencial de dècimes, 7-8 dècimes i evidentment ens estam aproximant en aquest tema.

És a dir, la millora de l'economia és indubtable en el creixement econòmic i això no és refutable. Podríem estar a la mitjana de l'Estat espanyol? A mi no me preocupa..., ho vaig dir el primer dia quan se va fer aquí, el que me preocupi és que el creixement econòmic serveixi per crear ocupació, perquè tots els ciutadans de les Illes Balears tinguin feina. I això s'ha aconseguit i Balears està en xifres rècord de creació d'ocupació, tenim més assegurats que mai, tenim una taxa d'atur del 5 i busques per cent, per davall de la mitjana estatal. Estam complint aquest tema que és el més important.

I li diré una altra cosa Sr. Boned. El creixement econòmic, sent important, al final el que ens preocupa a tots és la renda de què puguin disposar els ciutadans. Mitjançant la política d'aquest Govern els ciutadans de les Illes Balears tenen una renda disponible que el darrer any ha crescut un 2,9%, quan la mitjana estatal és d'un 2,7%. És a dir, hem crescut 2 dècimes per damunt en renda disponible que podem tenir, no en creixement econòmic, inclosos impostos. Això significa que la política de reducció d'imposts, etcètera, d'aquesta comunitat autònoma està donant els seus fruits. És a dir, ja en renda disponible estam un poc millor. També són dades oficials de l'Institut Nacional d'Estadística. Estam creixen en la renda de què poden gaudir els ciutadans, això és dir la veritat, 2 dècimes més que la mitjana estatal.

Per tant, estam en el camí correcte i en economia no hi ha camins més curs, no hi ha dreteres. Per tant, les coses s'han de fer bé, passa a passa i ja arribarem al creixement mitjà d'Espanya si hi hem d'arribar i en cas contrari no passa res, si el creixement és sostenible com veurem en el futur.

Me diu que la previsió és de què continuem a la cua, ja veurem com tancarem el creixement del 2006, ja veurem quin serà. Esperem a analitzar aquest tema quan pertoqui. Però tenint en compte, com li deia, que hem estat la comunitat autònoma d'Espanya que més ha crescut en creixement els anys 2003, 2004 i 2005, en dos anys. Això és la realitat del canvi de política i pel que ha fet aquest Govern, sinó per la seguretat que ha donat a la inversió privada i la seguretat jurídica que ha donat i no atacar l'economia com es feia abans.

I després tornen insistir amb una mentida, per repetir-la més vegades se creuen que és més certa i continua sent falsa, almanco les dades ho desmenteixen, que el creixement se basa en la construcció. L'Institut Nacional d'Estadística ens diu que estam a la cua i que tenim previsions d'estar a la cua eternament, segons vostè i jo crec que en dos o tres anys no hi estarem, però això és igual. Això arribarà en el seu moment. Construcció, dades de creixement de la construcció any 2005, 2,2%; sector serveis 2,4%; el pes del sector serveis és del 80%, el de la construcció és del 8%. Però fins i tot des del punt de vista qualitatiu, l'Institut Nacional d'Estadística, és a dir, el Ministeri d'Economia i Hisenda, que no crec que sigui sospitós de canviar res de tot això, ens diu que el sector serveis creix 2 dècimes més que la construcció.

Sr. Diputat, no li dic que me cregui a mi, però cregui al Sr. Solbes, li ho diu el Ministeri d'Economia i Hisenda, que el sector serveis creix més que el sector de la construcció. Vostès estan ancorats en un discurs, quan vostès governaven el sector serveis estava en el 0% i el sector de la construcció era el que aguantava aquest trist 1% i creuen que continua sent així, les dades ho desmenteixen. En economia, a diferència d'altres temes, el paper del Govern és fàcil si li va bé i difícil si li va malament, les dades ho demostren. Però les dades són les que són, jo li admet que encara creixem menys, però ens estam aproximant i som la comunitat que hem crescut més en dos anys. Però la construcció, segons el Sr. Solbes, segons el Ministeri d'Economia i Hisenda, segons l'Institut Nacional d'Estadística, no és el motor de l'economia i està dues dècimes per davall, com hem vengut dient nosaltres.

Vostè a més diu que li preocupa que la construcció estigui basada en obra pública. Aquí tenim una altra diferència brutal de política. A mi me preocuparia que estigués basada en el sector privat i en base a la construcció d'edificis, la construcció d'habitatges i destrucció del territori. Que estigui més basat en l'obra pública me preocupa menys que el sector construcció estigui basat en l'altre sector. Vostès són partidaris, pel que es veu, ara de fer urbanitzacions..., no ho compartesc, però també són dues formes de fer política. Si el pos de la construcció estigui en obra pública no me pareix tan negatiu com a vostè, tenint clar que la construcció està creixent menys que el sector serveis, 2,4 front 2,2. El motor és el sector de serveis, afortunadament, i se veu en tema de les reserves hoteleres i ho veurem a final d'any en tot el tema turístic.

I després torn quedar perplex, m'està dient que aquesta situació està provocant reducció d'ingressos. Evidentment si l'economia va malament hi haurà menys ingressos per fiscalitat. Sr. Boned, sense acritud, no va pel bon camí, no vull insistir i no li vull donar dades sobre aquest tema, però no va pel bon camí en aquest tema. Això és claríssim que no és així, se posin d'acord amb els discursos que me fan cada vegada que debatem els pressuposts, que me diuen que els ingressos estan inflats i després se demostra que no. És a dir, o una cosa o una altra. Els ingressos funcionen correctament i jo li voldria donar les dades de què vostè s'equivoca en aquest moment. Són dos models diferents, però el creixement econòmic està funcionant, està a uns nivells i que no li admet en cap moment, perquè ho diu el Sr. Solbes, que la construcció sigui el motor de l'economia i no perquè ho repeteixin serà més veritat.

Moltes gràcies, President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Diputat en torn de rèplica.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Vostè sap, com jo mateix, que quan parlam de determinats ingressos, que vostè ha presentat ingressos ficticis i no només una vegada, ho ha fet més d'una vegada. Fins i tot vostè ha reconegut que a vegades jugava amb determinats ingressos, perquè quan se li ha criticat obertament, vostè en la seva aprovació de pressuposts va aprovar uns ingressos que a dia d'avui, pràcticament també vostè ha reconegut que no podrà aconseguir que s'ingressin perquè es fan via aprovació d'un impost que vostè, fins a dia d'avui, ha estat incapaç de posar-lo en marxa, a pesar de què va ser una de les seves banderes a finals del passat exercici i preparant el pressupost del 2006, era la coneguda com autotaxa.

Vostè no només en un moment donat va reconèixer que tal vegada seria cert allò que se li va dir, el que se li va anunciar i que veim que s'està complint, estava aprovant un impost que no seria capaç d'aplicar, en un moment donat va dir que no passava res, perquè si no s'ingressaven aquests quasi 13 milions, crec recordar, que estaven prevists per aquest concepte, no passava res perquè en tenia per allà guardats 45 que no havia pressupostat. Vostè mateix reconeix que utilitza el pressupost en funció d'allò que li interessa i vostè mateix reconeix que qui fa ficció amb els ingressos és vostè, reconeix que en posa alguns que sap que no podrà ingressar i reconeix que en guarda alguns altres que sap o creu que sí tindrà, però no figuren en els pressuposts inicialment perquè diu que vostè hi jugarà amb això. Miri, qui fa ficció en els ingressos, crec que ha quedat prou clar, també crec que ha quedat prou clar qui enganya.

Me diu ara si nosaltres volem urbanitzacions perquè el criticam a vostè. No, miri si algú ha estat capaç de donar una doble cara en poc temps han estat vostès, abanderaven el dèficit zero, dimonitzaven l'endeutament i ara de sobte arriba vostè i la seva bandera és l'endeutament, contràriament a allò que havien dit sempre. Per tant, si algú ha estat capaç d'oferir dues cares en molt poc temps no ha estat el Grup Socialista, sinó que ha estat el Partit Popular, que primer deia una cosa i a l'hora de

fer ha fet tot el contrari. I per interessos a vegades no prou clars.

No accepte que se li digui que la construcció és el motor de l'economia en aquests moments. Però a pesar de què no li agradi i a pesar de què vostè s'aculli als estudis que millor li van, el cert és que en té d'altres que li són potser més propers, no sé que li pareix el Centre de Recerca Econòmica? No sé que li pareixen els estudis d'Hispalink, allà on hi participa fins i tot la Universitat? Són crec que estudis i perspectives que provenen d'institucions que estan bastant properes. Per tant, crec que deuen conèixer molt bé la realitat de les nostres illes i no són susceptibles d'entrada de fer ficció en les seves prediccions i els seus estudis.

Aquests estudis són també els que afirmen que és la construcció qui està, ara mateix, tirant de la nostra economia. Són aquests estudis que diuen que la construcció pública, a més és la que està abanderant aquest creixement econòmic. Són aquests estudis els que d'alguna manera li diuen que la seva política, com ja li han dit algunes vegades, és pa per avui i fam per demà. No és altra cosa, està molt bé que ara vostè digui que d'un any per l'altre ha passat això, però és que li estan dient també aquests estudis per què està passant això i el risc que corr vostè amb la seva política, aconseguir uns resultats mínimament raonables ara, en una perspectiva de futur bastant negra. A vostè li va bé perquè cerca resultats immediats, però a l'economia d'aquestes illes, a tots els ciutadans d'aquestes illes no ens serveix que vostè digui que d'un any per l'altre ha aconseguit tant.

Ens agradaria que vostè ens assegurés que el futur de l'economia de les nostres illes és tan optimista com vostè el vol pintar en aquest moment. Però tal vegada ens interessa saber què passarà, no avui, sinó què passarà a partir del 2008? Això crec que vostè no ho està tenint en compte perquè, repetesc, no li agrada que li diguin quin és el motor. Vostè diu que nosaltres volem..., no, no, nosaltres el que volem és que vostès, aquest Govern tan professional en temes de turisme, tenguí la capacitat de recuperar el turisme com el motor de la nostra economia. Cosa que a dia d'avui no han sabut fer, per molt professionals que diuen ser. Li repetesc que a vostè no li agrada, vostè se'n va a altres estudis, en té d'altres que li diuen que no ho està fent, que és la construcció, a més impulsada per l'administració, la que està actualment tirant del nostre creixement, amb uns resultats no tan bons que vostè vol donar a entendre. Vostè reconeix que el 2005, no té més remei que reconèixer-ho, s'està per davall de la mitjana en creixement i aquests mateixos estudis que jo li feia referència abans, també li diuen, vostè no vol aventurar o no ens vol dir què pot passar, o què creu que passarà. Però li diuen que l'any 2006-2007 el resultat serà el mateix, seguirem sent la comunitat autònoma de més baix creixement de totes les de l'Estat i seguirem estant a la cua. Això és preocupant.

Una referència que ha fet al principi de la intervenció, ja ho ha repetit. Tenc la sensació que el primer que li ve al cap quan m'escolta és dir "vostè no es prepara els temes". Vostè tal vegada no li agrada sentir el que jo li dic, però d'aquí a allò que vostè vol defensar hi ha molt de tros. Per tant, vostè és molt optimista, vostè està donant una imatge idíl·lica de la situació econòmica i del futur creixement de la nostra comunitat

autònoma i no és tan idíl·lica com vostè la pinta, sinó que és més bé negra, per la seva política d'endeutament, per la seva política d'inversions i la seva política global en termes econòmics.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, per tancar aquest debat.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, poques vegades havia vist tantes discrepàncies entre un diputat i jo mateix. Quan feim un pressupost els ingressos són previsions, vostè diu que feim ingressos ficticis i sempre ens ha acusat de què la previsió d'ingressos per part de l'oposició, molt especialment per part del seu partit, era superior perquè com que feim una política de despesa desmesurada i any rera any hem fet uns ingressos molt superiors. L'any 2005, que en el debat de pressuposts de l'any 2005 va ser el tema frontal, fins i tot varen amenaçar vostès de dur els nostres pressuposts al Constitucional, després la recaptació d'ingressos de la part de la comunitat autònoma, varen superar en 190 milions la previsió que havien fet. Per tant, seguim una política conservadora i moderada en aquesta previsió i aquesta previsió la tornam dur a l'actualitat, és a dir, estam en la mateixa línia en aquest tema.

El tema de l'autotaxa, ja vàrem dir que per a nosaltres era un problema del sector i que prevèiem una solució, en aquest moment no tenim consens i no aplicam... Per tant, aquests ingressos no se produïrien i tal com vaig dir en el seu moment i vostè m'ha repetit, no era un tema que ens preocupessin 13 milions d'euros perquè sabíem que la bona marxa econòmica les (...) per altres bandes.

M'ha dit que jo canviï d'opinió, a mi no m'ha sentit mai defensar el dèficit zero i ara tampoc no som un abanderat de l'endeutament. Ni una cosa ni l'altra, no posi en la meua boca... Jo mai he estat un gran defensor del dèficit zero, ni estic ara fent bandera de l'endeutament. Simplement el que estic fent és una defensa dels ciutadans de les Illes Balears i que no tenen per què ser els pagans d'una situació, d'uns problemes de finançament i tenir els pitjors serveis. Jo vull que els ciutadans de les Illes Balears i mentre el President tenguí la confiança per dur el departament d'Hisenda, els ciutadans de les Illes Balears tendran uns serveis com els de les altres comunitats autònomes, no volem que tenguin uns serveis pitjors i si he d'acudir a l'endeutament hi acudiré, però no faré bandera d'aquest tema.

Diu que no accepta que la construcció sigui el motor de l'economia. Vostès volen insistir en aquest tema, tal vegada poden creure que faran calar aquest tema, és que no ho és. En primer lloc, com vostè ha dit molt bé, ha citat els estudis d'Hispalink, del CRE, de la pròpia conselleria. Però el que jo li cit Sr. Diputat, és que me sap greu, és la comptabilitat regional, no són estudis, és la comptabilitat de l'Institut Nacional d'Estadística, la comptabilitat regional en base 2000. Jo crec que hi ha una diferència quan parlam d'estudis i de previsions i quan parlam de comptabilitat regional de l'Institut

Nacional d'Estadística del Ministeri d'Economia i Hisenda, crec que hi ha una petita diferència. Veig que la seva formació no li fa veure aquesta diferència i me fa tractar igual el que és un estudi d'Hispalink, de la pròpia conselleria, que allò que feim són estudis de conjuntura, que allò que diu l'Institut Nacional d'Estadística amb la comptabilitat regional. Crec que hi ha petites diferències, però perquè vegi que ni tan sols..., vull evadir el debat.

Diu que a mi me molesta sentir el que vostè me diu, a mi me va molt bé que vostè segueixi per una línia equivocada, li jugaré el seu joc, perquè vegi que m'agrada. Les dades de l'Hispalink donen 4 dècimes per damunt, un 3 i l'altra 4, per damunt el tema de la construcció damunt el sector serveis. El sector construcció..., no era motiu de la pregunta, però m'és igual, parl de memòria, ho dic per si diguéss alguna inexactitud d'una dècima..., com no estam parlant de creixement econòmic no duc les dades aquí, però situen la construcció en el 2,8%, suposem. Si el sector de la construcció té un pes del 8% total del BAP, com té, aquest creixement del 2,8% ve a representar dues dècimes. Allò que aporta el sector de la construcció són dues dècimes més. No pot ser mai el motor i si aconseguim créixer en el 2 i busques per cent, no és el motor de l'economia el sector de la construcció, tal vegada sigui el sector que més creixi, segons Hispalink.

Però ja dic, jo crec en les comptabilitats regionals que són un tema més real i no estudis. En aquest tema l'aportació és petita i per tant, no pot ser el motor. És a dir, el creixement econòmic, me cregui Sr. Diputat, sense acritud, està basat actualment en el sector serveis i la construcció està aportant, segons aquestes previsions, un poquet més que el sector serveis, segons les dades de comptabilitat regional i els estudis de la conselleria en alguna dècima menys, però mai està fent una aportació important. Quan el creixement era de l'1% era molt el pes de la construcció, però quan el creixement el tenim en el 2 i busques per cent, no se pot basar en el sector de la construcció perquè el seu pes és molt petit. Vostès per aquí no van pel bon camí, a mi me va molt bé que diguin coses que no són certes, però no és real i no ho podran demostrar mai.

El sector de construcció, segons aquests estudis, està creixent un poc més que el sector serveis, però estam parlant de dècimes i per tant, és la diferència que hi ha. Aquests estudis donen un creixement, com els de la conselleria, per al 2005 nosaltres donàvem un 2,2% i la nova comptabilitat regional ens ha donat el 2,4. Hi pot haver aquestes dècimes d'una banda a l'altra. Una cosa és la comptabilitat regional i una altra són els estudis. En qualsevol cas el pes de la construcció és de dècimes en la seva aportació al PIB i per tant, dins d'un creixement del 2,2, del 2,4 no és decisiu i no és el motor de l'economia.

Me diu després que el tema de previsions..., que no vull sentir les previsions. L'únic que ha fet previsions, el CRE ha fet previsions per a l'any 2007 i 2008, també hem de ser rigorosos. Hispalink sí que n'ha fet per al 2007 i ens diu això, que estam a la cua i que s'estarà moderant. Els propis que dirigeixen el CRE ja varen donar la seva opinió damunt Hispalink i no seré jo el qui parli del model d'Hispalink per les previsions. Això el temps ens demostrarà qui té la raó i no me preocupa el més mínim.

Vostè diu que duim el tema de la política d'endeutament i que volem fer un tema idíl·lic i el panorama futur vostè el veu negre. Sincerament, nosaltres no plantejam un panorama idíl·lic, a mi m'agradaria que la taxa de desocupació estigués al voltant del 0% i el tenim en el 5% i per això continuam fent feina, perquè volem que tots els ciutadans de les Illes Balears tinguin un lloc de feina i mentre hi hagi un ciutadà de les Illes Balears sense feina no és un panorama idíl·lic. I això m'ho haurà sentit dir sempre, el creixement econòmic ens ha de servir per crear llocs de feina. Per tant, no plantejarem un panorama idíl·lic mentre tots els ciutadans de les Illes Balears no tinguin un lloc de feina. El panorama tampoc és negre, el panorama està millorant, el panorama del 2003 quan vàrem entrar en el Govern era d'un creixement de l'1%, si miram la comptabilitat regional, si miréssim aquests estudis del 0,0. Estam en fases de millorar perquè com li dic, les darreres dades de renda disponible són positives en la mesura de la renda disponible i que és el que tenen els ciutadans de les Illes Balears dins la butxaca està creixent per damunt la mitjana d'Espanya. Això a vostè tampoc no li agrada sentir-ho.

No li mereixen confiança perquè surt del Ministeri d'Economia i Hisenda i l'INE? Jo ho sent molt, però significa que estam donant passes cap endavant i en aquesta línia continuarem fent feina perquè el sector serveis que és el que ens permet el creixement sostenible, se consolidi com s'està consolidant, els ingressos turístics millorin i que aquesta creació de riquesa permeti que la renda disponible dels ciutadans sigui de cada vegada millor i tothom tinguem un lloc de feina. Aquest és el panorama pel qual treballam, poc a poc, perquè en economia les coses se poden espenyar molt aviat, com vostès saben, però costa molt dur-les en el bon camí i millorar-les. Però sense cap dubte des de què hem entrat en el Govern s'han anat millorant les coses poc a poc, però s'han millorant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 2282/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política fiscal.

Ara per formular la tercera i darrera pregunta RGE núm. 2282/06, relativa a política fiscal té la paraula el Sr. Boned, autor de la mateixa.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller miri, vostè ara m'ha dit a la resposta de la darrera pregunta una cosa que és certa, la meva formació és bastant més modesta que la seva, vostè ho ha dit i jo li ho accept. Però també li diré una cosa, de moment i fins ara la meva actuació és també bastant més honesta que la seva. Jo tendré menys formació, però almenys fins ara no m'he dedicat a enganyar als ciutadans d'aquestes illes, cosa que vostè, amb tota la seva formació sí que ha fet. No he estat jo que any rere any anuncia que no s'incrementa la pressió fiscal i està demostrat que any rere any s'està incrementant la pressió

fiscal. No he estat jo qui va anunciar abans de l'aprovació d'aquest pressupost del 2006 que retallava l'endeutament, cosa que també es va demostrar que era falsa: continua incrementant l'endeutament. No he estat jo qui ha dit coses diferents d'un pla d'equilibri o d'un pla de sanejament. Vostè ha arribat a firmar una resposta i a dir tot el contrari en el Ple d'aquest parlament. Per tant no he estat jo qui va dir, qui ha dit que l'autotaxa estava feta per resoldre els problemes d'un sector, i a dia d'avui no veim ni autotaxa en marxa ni possibilitat de resoldre els problemes del sector, sinó que l'únic que s'ha demostrat és que realment el que es tenia amb aquesta autotaxa era simplement un afany recaptador, com moltes altres de les propostes que parteixen de la seva conselleria.

Per tant, formació, més modesta sí, però fins ara més honest que vostè, també.

Quant als ingressos ficticis podem jugar amb tot el que vulgui i vostè em pot parlar de superàvit d'ingressos al final d'un exercici, però la realitat és que quan vostè presenta els pressupostos en aquest parlament vostè sí juga amb ingressos ficticis, i n'hi ha alguns que vostè no vol recordar però jo els hi recordaré: vostè recorda aquell pressupost on va posar vostè 150 milions provinents de l'Estat com a transferència en concepte d'un conveni que vostès varen incomplir i que es va haver de resoldre? Aquells 150 milions vostè sap com jo que eren tan ficticis com moltes altres ficcions que vostè ha presentat i ha aportat. Per tant vostè sí juga, quan presenta els pressupostos al Parlament, amb ingressos ficticis. Llavors, al llarg de l'execució pressupostària evidentment, com és la seva feina, jugarà, com li correspon, amb aquest pressupost i l'equilibrarà, si pot, d'alguna manera, però d'entrada és vostè qui presenta ingressos ficticis en els pressupostos quan els porta a aprovació d'aquest parlament.

Miri, sap quina és la realitat?, que aquest govern, el govern del qual és vostè conseller, està demostrat que està gastant molt i malament, i per un altra costat està demostrant que ingressa o té capacitat d'ingressar ben poc, i tot això s'està fent amb la passivitat, d'alguna manera, de la seva conselleria. La realitat ens du a veure que hi ha unes àrees amb unes inversions a l'alça, que provoquen la situació econòmica -entre d'altres- que hem de patir tots els ciutadans en aquests moments, que provoquen -entre altres coses- l'endeutament de què hem parlat abans que tots els ciutadans d'aquestes illes patim i patirem perquè l'haurem de continuar pagant durant molt de temps, com pot ser són les seves inversions en autovies, en autopistes, les seves inversions en el projecte faraònic del metro o la seva operació amb el nou hospital de Son Espases, totes elles operacions exagerades, que en la majoria de casos són innecessàries, i que segurament amb una despesa bastant inferior podrien resoldre els mateixos problemes que segons vostè han de resoldre aqueixes infraestructures.

Per un altre costat veim com tenim a la baixa altres àrees també bastant més importants, com és l'atenció diària en temes de sanitat, l'atenció diària en temes d'educació i l'escassa inversió del seu govern en temes d'I+D.

Quin futur ens presenta? Idò un futur amb uns pressupostos que seran molt de despesa de personal, molt de despesa corrent

i molt d'amortització de deute, i cada vegada menys d'inversió en temes necessaris per a tots els ciutadans.

Però passant també al tema de la darrera pregunta, Sr. Conseller, dins tot aquest maremànum de la situació econòmica, la seva gestió més reconeguda quant a millora dels ingressos de la seva conselleria, s'ha limitat pràcticament, com dic, aqueixa gestió més reconeguda a un significatiu, molt significatiu increment dels impostos sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Poca cosa més pot aportar vostè com a millora d'increment en ingressos, perquè la resta continua essent increment en impostos, increment en taxes, més que segons què; algunes coses més, però... A més totes elles sense justificar. Crec recordar que en el debat de pressupostos una cosa que va quedar també bastant clara és que la seva política de proposta de noves taxes o d'algun nou impost, a més, estava sense l'aval necessari dels corresponents informes econòmics, informes que vostè va fabricar quan se li varen reclamar a mesura de les propostes que feia però que en realitat també era un altre joc de ficció, igual que li he dit que feia abans amb altres temes del pressupost que presenta en aquest parlament.

Però al final i després de tot aquest govern, Sr. Conseller, és un govern amb sort i, per tant, vostè és un conseller afortunat, perquè vostè té la sort que en aquests moments qui governa a Madrid és el Partit Socialista, i afortunadament per a vostè no és el Partit Popular, perquè em fa l'efecte que si fos així, si el Partit Popular fos qui governàs a Madrid vostè tendria una situació un tant més complicada, perquè li recordaré que és gràcies al Govern socialista de Madrid que podran arribar a les nostres illes, i per tant (...) del Govern de l'Estat, al voltant dels 800 milions d'euros, si sumam alguns conceptes que poden ser 569 milions amb un nou conveni de carreteres, 120 milions de fons addicionals per a sanitat i alguna altra operació o aportació menor, que li permetran, a vostè, i li proporcionaran una quantitat respectable i notable amb la qual podrà intentar recuperar una part d'aquest dèficit que ve arrossegant i que provoca, segons vostè, l'elevat endeutament. Com dic tot això ho podrà fer gràcies a l'aportació d'un govern socialista de Madrid i no precisament gràcies a la seva gestió personal al davant de la seva conselleria.

Però a més de tot això, i per acabar ja sí li formularé la pregunta, també se li ha recordat, i vostè ho sap, que a pesar que té una capacitat fiscal pròpia fins ara ha dit que no la pensava utilitzar, però ens agradaria saber si, donada la situació de desequilibri pressupostari, la situació sobretot provocada aquests darrers mesos i arrel del darrer exercici aprovat, si ha canviat d'idea o si té intenció d'utilitzar aqueixa capacitat fiscal pròpia que té per recuperar també en certa mesura el dèficit que arrosseguen els seus pressupostos.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en primer lloc voldria aclarir, per si hi ha hagut alguna inexactitud o si m'he equivocat rectificar, és a dir, quan he parlat de formació mai no he dit de formació modesta, ni moltíssim menys; és a dir, ho volia dir en el sentit -i si no ho retir, si no ho he dit correctament- que potser hi podia haver, a causa de la seva formació no tan econòmica, alguna inexactitud en aquest sentit, però mai en el sentit d'inferior, modesta i això, i per tant demanaria excuses en aquest sentit perquè res més lluny de la meva intenció.

Vostè em diu d'increment de pressió fiscal, que hem incrementat la pressió fiscal. Escolti, si no tenim creixement econòmic, com vostè defensa, si creixem malament i molt per darrere de la cua, molt per davall d'Espanya, de la mitjana espanyola..., incrementant la pressió fiscal -segons vostè diu- la renda disponible ens hauria de baixar, Sr. Diputat. És a dir, és que no hi ha miracles, en economia les xifres es poden demostrar. Si nosaltres -segons l'Institut Nacional d'Estadística, no dades de la Conselleria d'Economia- augmentam la renda disponible és perquè no augmentam la pressió fiscal, perquè si no, no és possible augmentar la pressió fiscal, que els ciutadans tinguin més renda disponible i ser els darrers en creixement. Les coses són així, Sr. Diputat; per tant no és cert aquest increment de pressió fiscal, o almenys m'ha d'admetre que és molt inferior a la mitjana espanyola l'increment de pressió fiscal, perquè si no, no és possible incrementar renda disponible, ser els que menys creixem d'Espanya, com vostè diu i jo li ho he d'acceptar perquè és així, a pesar que jo crec que un creixement d'un 2,4, 2,5% és un creixement molt sostenible i molt correcte, però som els que menys creixem d'Espanya i tenim més renda disponible, dues dècimes més de renda disponible. No podem incrementar la pressió fiscal perquè si no els temes no quadrarien. Per tant no li puc acceptar aquest tema; no és que no l'hi pugui acceptar, és que les dades ho demostren.

En el tema de l'impost sobre vehicles de lloguer vàrem dir des del primer dia que no era amb afany de recaptació, ni moltíssim menys, i ho continuam mantenint avui i no em durà per aqueix camí. Era per intentar resoldre uns problemes que li reconec que fins avui no hem aconseguit resoldre i que hem de continuar treballant en aqueixa línia, però mai no ha estat per temes de fiscalitat, ni moltíssim menys, com li podem demostrar sempre.

Em vol insistir molt en el fet que jo engany perquè faig ingressos ficticis. A un pressupost la despesa, el compromís real, els ingressos són previsions d'ingressos i, evidentment, nosaltres, és a dir, ningú no pot saber el comportament exacte dels ingressos perquè seria fer futurible. El que passa és que aquest futurible s'ha de fer amb la major base científica i amb la major prudència. Per tant feim el conjunt del pressupost amb aquestes previsions i amb la prudència corresponent, i en conseqüència hem demostrat cada any que hem fet les previsions amb prudència i no amb ganes d'enganar, ni enganant ningú, sinó amb aquesta base científica, i després sempre s'ha mostrat que el conjunt dels ingressos, perquè evidentment un tema funciona millor que un altre, ens ha duit a la realitat que hem actuat d'una forma responsable i no d'una forma irresponsable, com vostè no és que insinuï, és que ho diu.

El Govern gasta molt i malament, diu vostè a una frase. El Govern gasta molt, perquè és cert que ha incrementat la seva despesa, però bàsicament ha incrementat la seva despesa en..., és a dir, hem incrementat en un 40% i busques els dos capítols més importants dels pressupostos: en sanitat i en educació. Vostè entén que per gastar en sanitat i educació és molt i malament, i jo entenc que gastar en sanitat i educació per molt que gastem sempre serà bé, sempre serà bé gastar en educació i gastar en sanitat, perquè evidentment jo crec que la sanitat està millorant en aqueixes illes i la transferència va fer que des del primer moment el govern anterior cregués i apostàs cap a la sanitat, i es va començar a dissenyar una sanitat millor per als ciutadans i que aquest govern ha continuat treballant en una sanitat millor per als ciutadans i ho ha duit en termes pressupostaris perquè lògicament -i aquí no estic acusant el Govern anterior- en un any no hi havia temps més que per prendre el contacte, és a dir que no és cap acusació cap a l'anterior gabinet sinó que s'ha pogut dur endavant una clara política social en aqueix aspecte. Per tant si el principal increment s'ha donat en aqueixes partides, si vostè diu que aquest govern gasta molt i malament és que creu que la despesa en educació i en sanitat, almenys la que fa aquest govern en sanitat i educació, evidentment, no és correcte. És a dir, vostè no aposta per aquí; nosaltres ens sentim satisfets d'aqueixa política.

M'ha semblat entendre que, contràriament, em deia que en ingressos ingressàvem molt poc. Home, la veritat és que nosaltres creim en la política menor d'ingressos que puguem tenir; per això no feim increment de pressió fiscal. Sí que creim que s'han de gestionar molt bé els ingressos i que tothom pagui, i amb això hem demostrat que gestionam molt bé, perquè amb impostos que no hem tocat el seu tipus hem gestionat molt bé i hem ingressat molt més. Per tant la millora de gestió ha estat patent i molt, molt patent, com li deia abans.

Em diu que l'endeutament és de cara al futur i això. Escolti, és que si tenim unes xifres d'endeutament a la comunitat autònoma que per ciutadà és de 1.600 euros o això, l'endeutament que té l'Estat espanyol sobre cada ciutadà a Balears és de 7.300 euros i això no li preocupa. Que el Sr. Zapatero ens tenguí endeutats a cada ciutadà de Balears en 7.300 euros no he sentit dir ni una paraula; al contrari, moltes lloances al Sr. Zapatero. I, al contrari, allò que és segur és que l'endeutament que fa la comunitat autònoma s'inverteix a la comunitat autònoma, no va per pagar RENFE, ni va per pagar Televisió Espanyola que després ens acomiada els treballadors de les Illes. És a dir, aquí vostè estarà d'acord o no amb la nostra despesa, però almenys queda a les Illes Balears. Escolti, és que l'Estat central, que no té les competències ni de sanitat ni d'educació, que són les més importants, ens té endeutats, a cada ciutadà de les Illes Balears, en 7.300. Per tant el Govern de la comunitat autònoma, incloent el seu govern quan va governar, va seguir una política d'endeutament molt baixa, a pesar que també ho varen incrementar i vostè ho sap perfectament. És a dir, que no estam hipotecant el futur dels ciutadans de les Illes Balears.

En el tema de..., vostè insisteix molt que feim una pitjor educació, un pitjor sanitat i una pitjor investigació, o que hi ha menys recursos. En educació en tres anys hem incrementat el pressupost en un 43%, en sanitat hem incrementat l'impost...,

perdó, la despesa també en un 42%, i en investigació dedicam un 300% més que abans. Podrà estar d'acord més o menys amb el model educatiu, però l'aposta d'aquest govern i voler negar l'evidència és que no sé on el condueix; l'evidència és claríssima, les xifres són claríssimes: en educació i en l'educació pública estam dedicant més recursos que mai; en sanitat estam dedicant més recursos que mai. És a dir, si per habitant..., desgraciadament quan vostès la varen rebre teníem una despesa inferior als 700 euros, crec recordar, 680 o 690 euros; avui la podem tenir amb 1.000 euros. Idò jo crec que això és bo per als ciutadans de les Illes Balears. Vostès no ho farien perquè no es voldrien endeutar; d'acord, però nosaltres creim que això és bo per als ciutadans de les Illes Balears i apostam per aquests temes de futur, perquè jo fins i tot crec que una sanitat pública correcta, bona i de qualitat fins i tot afavoreix el turisme, és a dir, a llarg termini aquest turisme de qualitat que volem, quan ens haguem de diferenciar d'altres països, tenir una sanitat de qualitat és un element diferencial respecte d'alguns competidors nostres.

Em diu que no podem fer bones gestions amb els nostres impostos i m'ha posat dos exemples: l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. L'impost de transmissions patrimonials, que jo sàpiga, no l'incrementat, a no ser que vostè ara em demostrï que sí que l'hem incrementat nosaltres. Jo crec que el va incrementar el seu govern quan el va passar del 6 al 7%, quan va pujar un 40% la valoració dels terrenys i dels immobles, i nosaltres, sense haver tocat el tipus, estam fent una recaptació major, per tant hem millorat la gestió, Sr. Boned, és a dir, que els actes jurídics documentats nosaltres sí que hem incrementat aqueix impost i, al contrari, el comportament ha crescut més que l'increment d'aquest cent per cent que ho vàrem incrementar, del 0,5 a l'1%. Per tant, a part d'haver-lo incrementat, hem millorat molt la gestió, i això són xifres i li ho podem demostrar amb tot tipus de detall, si vol, amb les xifres.

Em diu que determinades taxes no varen venir amb els informes econòmics als pressupostos. Revisi-s'ho perquè ja ho vàrem dir el dia de la Comissió d'Hisenda; revisi-s'ho i veurà que varen entrar amb els informes econòmics. Jo crec que no és el debat d'avui -en aquell moment vostè no era el portaveu del grup parlamentari-, però les taxes venien amb els informes econòmics aquí en els pressupostos, a l'entrada dels pressupostos els dúiem.

I ens diu després que gràcies al govern del Sr. Zapatero se'ns solucionarà la vida, i tant de bo sigui així i nosaltres, perfecte, estam moltíssim contents de tots els encerts, encara que hagin estat pocs aquests encerts del Sr. Zapatero, en la meva opinió.

El conveni de carreteres, a diferència de quan governava qualcú en aqueixa comunitat autònoma del seu partit, va dir: "Volem firmar amb els consells insulars". Idò facilitats perquè es firmi amb els consells insulars. A part de tot també li faig notar -perquè a vegades quan parlam d'aquests endeutaments i coses que feim a llarg termini- que aquest conveni arriba fins a l'any 2019. Si és bo que aquest conveni arribi amb la seva finançació fins al 2019, és lògic que el Govern de les Illes Balears també empri fórmules per finançar a llarg termini. Ho fa el Govern central i ho aplaudim tots; idò siguem

conseqüents, Sr. Diputat, i aplaudim-ho també quan ho feim aquí. És a dir, és una part -vostè ho ha esmentat- dels 800 milions que poden arribar, com dic, fins a l'any 2019 en la seva majoria.

M'ha esmentat el tema de sanitat, aqueixa millora de sanitat amb 60 milions i busques anuals, que evidentment vostè tan sols ho atribueix al Sr. Zapatero. A mi m'és igual, és a dir, són doblers que tenen els ciutadans de les Illes Balears. Jo crec que hi va haver-hi una negociació, no sé si correcta o no, no sé si ens haguessin pogut donar més o menys, però sí que hi va haver una negociació. Jo, perquè vegi que quan el Govern central col·labora en el tema econòmic no ens han caigut mai les mans per aplaudir, em vaig traslladar al Ministeri d'Administracions Públiques, vaig dinar amb el ministre d'Administracions Públiques i amb el secretari d'Estat, vàrem tenir moltíssimes negociacions, com s'han de fer aquests temes -ho dic avui perquè ja han passat diversos mesos-, des de la prudència i sense publicitat, i varen donar uns fruits. Però encara que sigui tot el mèrit de Madrid m'és igual. Vàrem negociar el tema d'insularitat; jo crec que el fet de negociar un fons d'insularitat i que el repartiment d'aquest fons d'insularitat, en què pràcticament nosaltres ens en duim el mateix que Canàries, vostè vol donar-ne tot el mèrit a Madrid i jo crec que alguna cosa deguérem influir i alguna negociació deguérem fer per aconseguir aquestes proporcions amb Canàries, però m'és igual. Moltes gràcies al govern del Sr. Zapatero pel tema de sanitat perquè, com repeteix ell, no tenien per què fer-ho, en principi, tant sols era una promesa electoral, això sí, però, vaja, l'haguessin pogut incomplir i no l'han incomplerta, de forma que nosaltres consideram insuficient però gràcies pel que ha vengut. En aquest sentit moltíssim bé, com he dit, com el tema de carreteres, que no hem posat cap impediment perquè els consells insulars firmin un conveni fins a l'any 2019 en aquest sentit.

Fent la pregunta final em diu si pensam usar la capacitat fiscal en aquests moments. La idea és que no, perquè nosaltres, com vostè sap, creim..., i perquè també el Govern central ho ha volgut d'aqueixa forma, s'està negociant un nou model de finançament i aquest nou model de finançament és el que ens ha de dur uns recursos per a la comunitat autònoma que nosaltres consideram més justos, i en aquest sentit també he de dir que la negociació que hem tengut amb el Partit Socialista i també amb Unió Mallorquina, que ha donat suport al text de l'Estatut, creim que pot donar una seguretat en el futur d'uns ingressos que la comunitat autònoma (...) mai no estigui per davall de la mitjana com està ara, i amb aqueixes clàusules de garantia millorar aquest tema. En definitiva el que hem de veure és aqueixa possibilitat del futur, de treballar pel futur i treballar conjuntament, com s'ha fet amb el sistema de finançament, amb concessions per les dues bandes, i aqueixa és la clau del futur, no un tema d'un impost que pugui suposar 20, 30 o 40 milions d'euros, i especialment perquè els ciutadans de les Illes Balears no han de pagar més impostos per un tema que estam rebent menor finançació. És a dir, podríem pensar a posar impostos quan estiguem per damunt de la mitjana, així com ens correspon rebre als ciutadans de Balears, si volem millorar alguna cosa, però mentre estiguem per davall la mitjana jo crec que no podem castigar els ciutadans de Balears, que són els que tenen una capacitat fiscal més alta d'Espanya, a pagar un impost més, i per tant la política i la resposta a la

pregunta són claríssimes: que en aquests moments no hi ha cap intenció de posar un nou impost sobre qualsevol tema als ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Boned...

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, jo crec que si en alguna cosa estam d'acord és que si es millora el finançament tots hi sortirem guanyant i que és una necessitat i, com dic, aquí no crec que hi tinguem gaires discrepàncies. Potser segons quin tipus de millora de finançament tendran més discrepàncies entre vostès mateixos, en el seu partit, que amb aquest grup parlamentari, Sr. Conseller.

Però evidentment no som nosaltres partidaris, i els ho hem recordat en els darrers debats de pressupostos, també, no som nosaltres partidaris que s'incrementi la pressió fiscal als ciutadans de les nostres illes, i a pesar que vostè diu que no hi ha increment de pressió fiscal la realitat és una: cada pressupost que presenta vostè al Parlament, quan es fa la suma dels ingressos per taxes i per impostos i com ha fet vostè en aquest darrer cas ens diu que tot això ve compensat, o que els increments que presenta de taxa d'impostos són per compensar deduccions i reduccions en determinats apartats, la realitat és que quan feim la suma i sumes i restes resulta que la diferència d'ingressos sempre és superior, bastant superior, a les deduccions i reduccions que es fan. Per tant els increments de taxes no són només per compensar deduccions i reduccions, sinó que busquen una altra finalitat i aqueixa és recaptadora, està clar, no és una altra la realitat.

Vostè insisteix, també m'ha dit, en el fet que els informes econòmics que justificaven les taxes, hi eren. Jo no necessitaria recordar-li, perquè crec que vostè mateix ho hauria de saber, que vostè en aquesta comissió, quan va venir a presentar els pressupostos a la Comissió d'Hisenda, va ser qui va dir al nostre portaveu que, ja que no hi eren aquells informes, que no es preocupàs, que els faria arribar al nostre grup i, efectivament, uns dies després així ho va fer, però els pressupostos ja havien estat entregats i els informes no hi eren, i vostè ho va reconèixer aquí en comissió, Sr. Conseller.

Ja li he dit abans que jo crec que és un conseller afortunat, afortunat perquè per sort per a vostè el 2004 hi va haver un canvi de govern a Madrid, perquè molt malament li pintaven les coses si s'hagués aguantat el govern del Partit Popular, a l'Estat, perquè a més li recordaré les darreres propostes que va fer o les darreres declaracions que va fer el govern del Partit Popular: a la renegociació del conveni de carreteres el Sr. Cascos no va acceptar aportar ni un euro més dels que hi havia prevists a l'anterior conveni, ni un més; va recuperar allò que estava pendent i això és l'únic que va aportar, ni un euro més. I tanta sort que ha reconegut també aquí que ha rebut vostè una aportació que no tenia l'obligació per part de l'Estat en tema de sanitat, perquè també li recordaré que a la darrera visita de la

ministra de Sanitat del Partit Popular a aquestes illes el que va dir és que no se li acudís, al Govern d'aquesta comunitat, reclamar ni un euro més en tema de sanitat perquè no estava disposada a aportar-ne ni un. Per això dic jo que vostè és un conseller afortunat, perquè gràcies al canvi de Govern està obtenint uns ingressos que amb el seu partit a Madrid no hagués obtingut de cap manera.

Però, miri, efectivament, quan li deim que hi ha fórmules i que han de reconsiderar aquesta sistemàtica anual d'incrementar la pressió fiscal, efectivament no és la millor manera carregar als impostos i a les taxes que han de pagar tots els ciutadans els resultats negatius de la seva política econòmica. Segurament hi ha altres fórmules i n'hi hem suggerit alguna que creim que és essencial i que hauria d'haver tengut en compte i no l'hi ha tengut, i és la racionalització de la despesa en inversió, Sr. Conseller. Vostè això no ho fa. Vostè ens ha parlat de prudència, però jo preguntaria quina prudència és gastar 380 milions més del que faria falta en la construcció d'algunes autopistes; la seva política de construcció en xarxa viària exagerada, irracional i innecessària; les seves operacions a Son Espases quan, executant un projecte que ja hi havia pràcticament fet a Son Dureta, s'haguessin estalviat al voltant de 140 milions d'euros; les seves aportacions, també nombroses, a aquest element de propaganda que és la televisió autonòmica, IB3, propaganda per al seu partit, evidentment; o una altra fastuosa operació com és la del metro que està en construcció, quan hi havia altres solucions també molt més adaptades a la realitat econòmica que viu aquest govern. I per aquí és per on hauria d'encaminar vostè les solucions.

Està clar que vostè justifica i demostra que en segons quines àrees invertir..., endeutar-se no li sap greu, però no és el cas en sanitat i educació, a pesar del que vostè deia, perquè entre altres coses li recordaré -crec que avui també vostè ha tengut l'oportunitat de sentir-ho en el Ple d'aquest matí- que en sanitat estam veient que s'està produint un..., s'estan desviant serveis i atenció a la medicina privada en compte de ser atesos per la sanitat pública; en educació ja hem pogut comprovar també en algun altre plenari com hi ha un dèficit per cobrir necessitats bàsiques a les escoles; hi ha encara dietes, fins i tot, d'anys anteriors pendents de liquidar, i algunes coses, com dic, essencials en sanitat i en educació que vostès desatenen sistemàticament i que crearà la seva política d'endeutament i la seva política d'infraestructures irracionals, no pot vostè qualificar-les de prudents sinó tot el contrari, provocaran una crisi d'inversió en aqueixes àrees, que necessitaran en un futur no gaire llunyà inversions que no seran tan bones de cobrir com estan vostès cobrint ara les de carreteres o dels del metro, per exemple.

Per tant jo crec que allò que ha de fer amb la gestió dels pressupostos és ser realment més prudent del que és -a pesar que vostè diu que si en alguna cosa destaca és per la seva prudència, crec que no, precisament no està essent prudent en la gestió de la seva conselleria-i, com li dic, buscar fórmules alternatives, que n'hi ha, que se li han aportat i que vostè no vol tenir en compte, que resultaran segurament molt més beneficioses per al conjunt dels ciutadans de les nostres illes que la política de despesa en inversions irracionals i d'endeutament que està aplicant en la gestió econòmica a les nostres illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En torn de contrarèplica, i ja per acabar, Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, President. Sr. Diputat, sense cap dubte quan hem fet la referència a la millora del finançament jo he deixat constància que hi va haver una negociació amb el Grup Socialista i que varen arribar a principis d'acord, que jo crec que han de ser beneficiosos per a tots els ciutadans de les Illes Balears i que evidentment en aquesta línia ens hem de trobar en el futur sempre.

Vostè m'insisteix en l'increment de la pressió fiscal. No pot ser que siguem la comunitat autònoma que menys creixem i que s'incrementi la renda disponible que tenen els ciutadans de les Illes Balears, com que s'incrementa per damunt de la mitjana estatal i que incrementem la pressió fiscal. En economia això no quadra, si creixem més que la mitja, si incrementam la pressió fiscal, els ciutadans de les Illes Balears han de tenir menys doblers dins la seva butxaca, renda disponible és allò que tenim dins la butxaca. Per tant, vostè quan ens està acusant d'incrementar la pressió fiscal, o no s'ajusta a la realitat, o el Sr. Solbes ens menteix i l'Institut Nacional d'Estadística, quan diu que la renda disponible de Balears s'ha incrementat dues dècimes per damunt. Per tant, el canvi de govern ha aconseguit fer aquest canvi. I en total són dues dècimes Sr. Boned! No sigui tan aferrat que ens vulgui llevar aquest tema..., el tema de pressió fiscal i vulgui enganyar els ciutadans de les Illes Balears dient que incrementam la pressió. No és així perquè els números ho demostren. La marxa econòmica com deim és millor que abans i en aquesta línia continuam fent feina en el futur.

En el tema dels pressuposts no insisteixi Sr. Boned, vagi als pressuposts..., això és un debat estèril. Hi havia la còpia dels informes econòmics, la portaveu en el seu moment va dir que no hi eren, nosaltres li ho remetrem, li ho vàrem remetre, però a la documentació se va comprovar que no s'havien (...). Vol que li ho digui més clar? Vostès no s'havien estudiat la documentació, jo no ho he volgut dir el primer com d'aquesta forma, vull ser més suau i vostè no me deixa, simplement, però no passa res. Tal vegada la còpia que els varen entregar a vostès no hi era. Però sí ho vàrem comprovar i hi era, però en tot cas i com que nosaltres ens havíem compromesos, no digui que jo ho vaig reconèixer perquè vàrem comprovar aquest tema i era així.

Insistesc molt en la fortuna del conseller perquè ha canviat el Govern de Madrid. Miri, jo crec que el Govern del Partit Popular els darrers anys havia estat fent un increment d'inversió a les Illes Balears i un conseller d'Economia i Hisenda que s'ha trobat que els pressuposts de l'Estat han caigut un 55% les inversions de l'Estat a les Illes Balears, no sé pot dir que sigui un conseller afortunat. Alguna cosa falla, no me digui que és bo per a les Illes Balears que el Govern central ens hagi retallat, amb dos pressuposts del Govern socialista del Sr. Zapatero, el 55% de les inversions que se venien fent, un any un 35 i l'altre any un 29. Escolti! No, això no és ser

afortunat, aquest canvi de Govern per a Balears no ha estat afortunat perquè s'han reduït les inversions de l'Estat. Sr. Diputat, tenguí totes les dades clares al respecte. Ens han retallat les inversions..., estam ara en unes inversions de l'Estat en pressuposts..., ja veurem si les executen o no, però en pressuposts de 170 milions, quan havíem arribat quasi als 300 milions. Alguna cosa està passant al respecte perquè hagin caigut. No hem estat afortunats amb aquest canvi de Govern.

Me vol insistir en un tema de què la ministra de Sanitat del Partit Popular a la darrera vinguda abans de les eleccions, va dir que no hi hauria major finançament. Escolti, és que el tema del finançament no el negocien els ministres de sanitat. Per tant, l'opinió de la ministra de Sanitat no era una opinió important. En tota la negociació del tema de sanitat que va dur el President Zapatero i que jo he dit públicament i ho torn dir ara, ha estat positiva per als ciutadans de les Illes Balears, va aparèixer en algun moment l'actual ministra de Sanitat? Jo vaig acompanyar el President a la Conferència de Presidents i no hi va aparèixer, el vicepresident econòmic, el Sr. Solbes, el secretari d'Estat de pressuposts, el Sr. Fernández Ordóñez, fent passadissos, el Sr. Solbes acompanyava el President Zapatero i ells varen ser els que varen dur el pes de la negociació. En el Consell de Política Fiscal i Financera no hi va aparèixer la ministra de Sanitat.

A les reunions que vaig tenir, com li he dit, varen ser amb el secretari d'Estat de pressuposts i el ministre d'Administracions Públiques, que forma part també del Consell de Política Fiscal i Financera. Dir que és una opinió d'una ministra de Sanitat no és un tema rellevant. Evidentment jo estic convençut i ho dic amb coneixement que me pertoca, que aquest tema hagués millorat moltíssim si hagués continuat el Partit Popular. Però en qualsevol cas hem aconseguit el que hem aconseguit i com que no era una obligació legal, evidentment hem donat les gràcies, ho hem reconegut i hem treballat perquè fos el millor possible per a les Illes Balears i per això li he posat l'exemple del fons d'insularitat, que jo crec que és una fita històrica haver fet el repartiment que vàrem aconseguir fer en aquella ocasió. I que (...) el fons d'insularitat en aquest tema.

Me diu que la despesa no és racional. Evidentment la despesa d'un Govern és fruit de la seva política d'acció de Govern i per això ho presenten en el Parlament perquè ho revalidi. Jo crec que té un tema total de realitat, les inversions que s'estan fent a les Illes Balears són les que demandaven els ciutadans de les Illes Balears, perquè hi havia una manca d'infraestructures públiques molt important i tenen el suport, no només per les eleccions i el programa electoral, sinó perquè és evident que quan parlem d'infraestructures viàries tenim una mitjana (...) de capital públic en infraestructures viàries molt inferior a la mitjana europea i a la mitjana espanyola. Alguna cosa passava en aquest tema.

M'està dient que per al metro hi havia altres solucions, evidentment no m'ha dit quines. Li vull recordar que en el tema del transport públic nosaltres som els principals impulsors i si hi havia altres solucions, m'estranya que el Govern anterior no hagués aportat solucions al respecte. Vostès han governat i si tenien altres solucions les haguessin fet en el seu moment. Nosaltres sí que apostam per un transport públic d'una forma

efectiva i això costa doblers? És evident, això costarà doblers? És evident. A més, no voldrem que un transport públic tingui superàvit, no ho pretenem. És a dir, sabem que costarà doblers i per tant, és una aposta clara en aquest tema del transport públic de les Illes Balears i amb això anam cap endavant. Solucions n'hi podria haver, però jo crec que la solució donada de passar pel Polígon farà que sigui molt més utilitzat i menys costós en el futur que una línia directa a la Universitat, (...).

Me parla de què en educació hi ha despeses pendents de corrents i tal. Escolti, és que jo quan vaig entrar en el Govern la nòmina d'educació arribava fins el mes de setembre; octubre, novembre i desembre no l'havien pressupostada i ara me parla d'unes despeses d'un col·legi que s'estan retardant. És que no havien pressupost les nòmines d'educació i ho diu la Sindicatura de Comptes, no ho dic jo tot sol, ja ho ha verificat la Sindicatura de Comptes, que varen fer un pressupost molt inferior a la despesa corrent que havien fet l'any anterior. Per tant, el seu cas és d'una falta de memòria impressionant. No me digui que en educació no hem fet un gran esforç, que no hem avançat moltíssim i que continuarem fent un gran esforç i continuarem avançant. Per tant, no me val la prudència en aquests temes, l'educació és el nostre futur, ens preocupa el tema de la productivitat i per tant, hem d'invertir en educació per anar endavant. I si en aquest tema hem de recórrer a l'endeutament ho farem.

I després fa una darrera crida, prudència en el tema aquest. Escolti Sr. Diputat, vagi a Andalusia i a Catalunya allà on governa el seu partit i els faci aquest discurs. "*Andalucía, Cataluña y Valencia las comunidades con peor calificación de riesgo*". Vostè me predica aquí allò que no fan a les comunitats que vostès governen. Per tant, estic convençut que si vostè creu en allò que diu, el que ha de fer és parlar amb els governs de Catalunya i d'Andalusia, que són del seu partit polític, i les faci aquest sermó, aquestes opinions que està verificant aquí. A pesar de tot allò que vostè diu, Balears continua sent una de les comunitats amb millor qualificació de risc, per tant, tot allò que vostè critica els tècnics que qualifiquen el risc de la comunitat autònoma no ho estan qualificant de la mateixa manera i entre la seva opinió i la dels tècnics d'Standard & Poor's, que sí diuen de Catalunya i Andalusia. Però jo crec que si hi ha un problema de finançament s'han de donar els serveis que toquen als ciutadans. El que nosaltres hem de fer si una persona se posa malalta és donar-li el servei que toca, si ve una persona a les Illes Balears ha d'estar escolaritzada, ens costi el que ens costi i estiguem endeutats o no.

Per tant, estam molt enfora d'aquestes comunitats, Andalusia, Catalunya, o una governada pel Partit Popular, com és València, i per tant, no hem cap política arriscada i sí que hem actuat amb polítiques prudentes per donar el millor servei als ciutadans de les Illes Balears, perquè s'ho mereixen, perquè ells ho paguen amb els seus impostos i no tenen per què estar pitjor tractats que a altres comunitats autònomes. Moltes gràcies, President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I una vegada acabat el primer punt de l'ordre del dia, agrair la presència del Sr. Conseller i les seves explicacions, a la secretària general que l'ha

acompanyat. Moltes gràcies i nosaltres continuarem amb el segon punt de l'ordre del dia.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 1560/06, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a complement econòmic de les pensions no contributives.

Passam a la proposició no de llei RGE núm. 1560/06 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a complement econòmic de pensions no contributives. Té la paraula el Sr. Ramon per defensar-la per un temps de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Intentaré ser molt breu en aquesta hora i supòs que la resta de diputats m'ho agrairà. Bé, és una proposició en relació a les pensions no contributives, unes pensions que a les Illes Balears la perceben unes 8.000 famílies i que segons els estudis, això vol dir que afecta entorn a les 20.000 persones. Unes pensions no contributives que tenen un import de 300 euros i que cobren aquelles persones que no tenen una pensió corrent i que són persones, o bé majors de 65 anys, o que pateixen una discapacitat greu. En definitiva, persones que tenen molt difícil, per no dir impossible, una inserció laboral, una millora d'aquestes expectatives vitals que els suposa la pensió no contributiva.

Bé, en altres moments a diverses comunitats autònomes, si no vaig equivocat: Catalunya, Andalusia i aquí a les Illes en època del pacte de progrés, s'establiren complements d'aquestes pensions. Però això no va agradar al Govern central, hi va posar un recurs en contra del complement de pensions fetes per les comunitats autònomes i l'any 2002 el Tribunal Constitucional el desestimava i permetia a les comunitats autònomes establir aquest complement, o com a mínim no el declarava inconstitucional. Però el Govern central d'aquells moments, del Partit Popular, no es va conformar amb això i posteriorment va impulsar una llei de disposicions específiques de la Seguretat Social que impediè a les comunitats autònomes establir aquest complement en metàl·lic.

En el cas concret de les nostres illes, aquesta llei va obligar al Govern anterior del pacte a crear la targeta bàsica com alternativa, per no saltar-se la legalitat i que permetia unes prestacions en espècia per als beneficiaris de la targeta bàsica. Però la situació canvia a partir de l'any passat quan, avalat pel Govern socialista, s'aprova la Llei 4/2005, sobre efectes de les pensions no contributives, que permet a les comunitats autònomes uns complements de fins un 25% de la quantia d'aquestes pensions. Bé, supòs que no és molt discutible que la quantitat de 300 euros és una xifra absolutament insuficient per a qualsevol personal i que és inferior a allò que se sol dir el llindar de la pobresa. Per altra banda també l'aprovació d'un complement d'aquest 25%, que permet la llei, a tots els pensionistes de la comunitat autònoma suposaria, es calcula, una quantitat inferior als 8 milions d'euros anuals.

Donada aquestes qüestions, el que proposam des del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds és que el Govern de les Illes Balears aprovi un complement econòmic per a les pensions no contributives, a compte dels pressuposts generals, lògicament

a partir de l'any que ve, excepte que es trobés una partida per iniciar-ho durant la vigència d'aquest any, de tal manera que com a mínim aquestes persones que estan en una situació molt precària tenguessin del pressupost públic de la comunitat aquest complement, en la quantitat màxima permesa per la llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. En absència d'altres grups parlamentaris, intervindrà ara en nom del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Començaré dient que per suposat donarem el suport al Grup d'Esquerra Unida i Els Verds sobre aquesta proposició no de llei i que tracta, com molt bé ha explicat el Sr. Ramon, sobre el complement econòmic a pensions no contributives.

Aquí m'agradaria afegir, perquè almenys quedarà constància en el *Diari de Sessions* de la comissió, que m'agradaria recordar que el 2004 de la targeta bàsica varen sobrar 300.000 euros a la consellera Sra. Rosa Puig i aquests 300.000 euros, d'una manera o d'una altra, varen ser estalviats a costa precisament d'aquest col·lectiu, com s'ha valorat a la proposició no de llei i que és tan feble. És tracta d'un col·lectiu que travessa el llinard de la pobresa i ens sembla que aquestes 20.000 persones que d'alguna manera s'havien, a la legislatura anterior, beneficiat d'aquesta targeta bàsica, l'any 2004 que sobressin 300.000 ho trobam, per dir-ho en una paraula assequible, una mica indignant. Recordaré que he demanat què va sobrar el 2005, però també remarcar aquí que no tenc les dades perquè no m'han contestat la pregunta escrita al Govern del PP.

Per tot això i pel que he dit, és clar que donarem suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies, Sr. President.

(La Sra. Vicepresidenta substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El nostre vot serà contrari a aquesta proposició no de llei i precisament tan pel que és l'exposició de motius que figura a la pròpia proposició no de llei, com l'exposició que ha fet avui aquí en aquesta comissió el diputat d'Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Ramon.

Precisament en coherència amb els principis que defensam i com bé ell ha dit i com bé diu l'exposició de motius, l'any 2003 el Partit Popular en el Congrés dels Diputats va aprovar la Llei de disposicions específiques de Seguretat Social i el que

es pretenia era que totes les comunitats autònomes tenguessin les mateixes pensions, que no hi hagués una diferència per la senzilla raó de territori, sinó que el sistema de la Seguretat Social estava basat en els principis d'igualtat i de solidaritat.

L'any 2005, també és cert, se va aprovar la Llei 4/2005, de 22 d'abril, amb el vot en contra del Partit Popular i mitjançant aquesta llei es feia que les comunitats autònomes poguessin complementar les pensions no contributives amb un 25% de la quantia de la pensió. Per aquest senzill raonament, per allò que va fer el Partit Popular l'any 2003 i l'any 2005, amb una coherència en açò i en què aquesta coherència està basada en els principis de solidaritat i igualtat que consideram que ha de tenir el sistema de la Seguretat Social en el nostre país, Espanya, votarem en contra d'aquesta proposició no de llei. Senzillament perquè creim que aquesta proposició no de llei es basa en què ciutadans iguals, amb les mateixes necessitats objectives, arribin a tenir drets distints, fins i tot pensions distintes. Fins i tot se pot donar la paradoxa de què a una comunitat autònoma tinguin una pensió no contributiva complementada que pugui ser superior a pensions contributives d'altres comunitats autònomes.

No pensam que s'hagin de canviar els principis en què se basa la Seguretat Social del nostre país, principis basats torn repetir, en la igualtat i solidaritat, baratar-los per principis com per exemple de territori i de què es pugui tenir una pensió d'una quantia distinta, segons un visqui a una comunitat autònoma o a una altra. També que aquest tema depengui de la capacitat econòmica d'una o una altra comunitat autònoma. A més a més, consideram que és una competència estatal, com així se disposa a l'article 149 de la Constitució.

A més, ministres o ex-ministres han arribat a dir que si s'establia aquest sistema quant a pensions crearia una desigualtat entre els territoris, comunitats autònomes i en definitiva entre els ciutadans. Fins i tot el ministre de Treball va dir que les comunitats autònomes no haurien de fer aquest complement, o complementar les pensions, perquè el compromís electoral del PSOE és elevar les pensions fins l'any 2008 en un 26%, amb un cost total de 4.000 euros. Aquest repartiment, si es fes, aquest augment de pensions se faria per a tots els ciutadans. I açò és el que precisament 8 anys de govern del Partit Popular es va fer, mai s'havien pujat tant les pensions a Espanya com en 8 anys de Govern del Partit Popular i per a tots els ciutadans, d'una manera igual i solidària. Torn repetir, el que no farem és aprovar una cosa que canviï els principis d'igualtat i solidaritat per principis fonamentats en crear una ciutadania desigual, basada en el territori dependent d'allà on se viu.

En definitiva, no estam d'acord en aquesta proposició no de llei, votarem en contra perquè no estam d'acord en quanties diferents de pensions mínimes, en funció del territori, ja que suposa un clar efecte disfuncional per al sistema de la Seguretat Social, fins ara basat torn repetir, en la igualtat i la solidaritat.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula per contradiccions Sr. Ramon. Té la paraula per 5 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc agrair el suport a la portaveu del Grup Socialista, Sra. Salom. I lamentam profundament el vot en contra del Partit Popular, pel que això suposa, vol dir que condemnen aquestes aproximadament 20.000 persones a seguir amb aquests ingressos màxims a la nostra comunitat, que presumeix de rica i que el cost de la vida és molt superior al cost de la vida d'altres comunitats. O sigui que els 300 que seguiran cobrant exclusivament aquestes persones no serveix pel mateix a les nostres illes que en algunes comunitats peninsulars.

Per tant, aquest igualitarisme quasi maoista que ve del Partit Popular, resulta que no és tal igualitarisme, és el que condemna a aquestes 20.000 persones a seguir amb aquests 300 euros, ja dic que tenen un poder adquisitiu molt menor aquests 300 euros aquí que a altres comunitats autònomes.

Per altra banda aquesta defensa aferrissada de la unitat d'Espanya, la unitat del sistema de Seguretat Social o del sistema tributari, quan va bé per als seus sectors, per als que pensen que els poden votar, no tenen inconvenients en fer deduccions a l'impost de donacions i transmissions, perquè resulta que la gent que pot fer donacions o transmissions patrimonials pot pagar una quantitat menor a les Illes Balears que a la resta de l'Estat. Això no els preocupa tant, o sigui perquè els seus puguin deduir això no els preocupa. Sí que els preocupa que gent que, parlant clar, està en l'absoluta misèria pogués tenir un complement ínfim, però dins aquesta situació de necessitat i seria alguna cosa més que tendrien. Però hi ha uns principis sagrats, s'ho salten quan volen, per tal de què aquesta gent no pugui tenir aquests complements.

Estam parlant d'unes quantitats, si no m'equivoc, que no arriben a 8 milions d'euros anuals. Quan fa uns dies, només per posar un exemple, des de la Vicepresidència del Govern es col·loquen d'entrada 4 milions d'euros més, perquè resulta que hi ha disponibilitat pressupostària, per comprar voluntats dels mitjans de comunicació. O sigui, per donar subvencions de sobte es multiplica per 5 allò que tenien pressupostat i com que tenim disponibilitat pressupostària ho col·loquem aquí. Per a despeses innecessàries tenen possibilitats sempre, ja dic, per fer deduccions als impostos estan oberts sempre. Ara, aquestes quantitats sembla ser que amb l'excusa de la igualtat, absolutament falsa i irreal, no volen que aquesta gent que està en una situació de molta necessitat, segurament pensen que són d'aquests que no voten, no els puguin arribar aquests complements. Tal vegada si s'apuntessin a una casa regional i sobretot, si estava a l'Argentina i se ves que tenguessin intenció de votar, tendrien més facilitats per aconseguir ajudes del Govern del Partit Popular.

Lamentable senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Acabat el debat, passam a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 1560.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 4, en contra 7, no hi ha abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, queda rebutjada aquesta Proposició no de llei RGE núm. 1560.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 2418/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforçament de l'Institut Balear d'Estadística.

Passam a la segona proposició no de llei RGE núm. 2418/06 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforçament de l'Institut Balear d'Estadística. Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Salom per un temps de 10 minuts.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. No només a les darreres setmanes, sinó sempre estam acostumats a veure en els mitjans de comunicació també a institucions públiques i privades, que hi ha un veritable ball de xifres sobre perspectives de creixement econòmic i sobre l'avaluació més desagregada d'allò que és l'economia balear. Totes aquestes dades provenen del món acadèmic, provenen del sector privat, com jo he esmentat abans i també a vegades de la pròpia administració. Tot això fa que en concret a la nostra comunitat autònoma hi hagi una pauta de creixement i que el Centre de Recerca Economia i també altres institucions com l'Hispalink i també estudis propis que tenim, que la construcció en aquest model de creixement és central.

Però aquestes informacions que a vegades i de sobte semblen contradictòries donen una imatge poc seriosa del que fan els indicadors socials i econòmics més importants, i també el que és més important és que pensam que resta credibilitat a les institucions públiques quant a les seves previsions i a les seves constatacions de les variables que es presenten en públic.

Hi moltíssimes comunitats autònomes -cal recordar aquí Catalunya, el País Valencià, cal recordar també Múrcia i Andalusia- que ja disposen d'organismes estadístics dotats de manera rellevant i que ofereixen als ciutadans dades de tota mena i amb un caràcter regular que difícilment són contestats pels mateixos partits polítics, comandi qui comandi. I ho he fet ben aposta, de facilitar el nom de dues comunitats que estan regides pel Partit Popular, com són el País Valencià i Múrcia, i de dues que estan regides pel Partit Socialista. Aleshores aquests organismes ofereixen aquestes xifres i, governi qui governi, ningú no les discuteix, perquè allò que comuniquen és el més important per als ciutadans i no si afavoreixen un determinat partit o no afavoreixen aquest determinat partit, sigui el que sigui.

A nivell nacional de tot l'Estat espanyol tenim allò que és semblant, que és l'Institut Nacional d'Estadística. L'Institut Nacional d'Estadística, governi qui governi, ningú no discuteix que aquesta institució és importantíssima i que presenta d'una manera continuada en el temps diferents magnituds en tots els àmbits de la societat i de l'economia que són acceptades per tothom, i quan dic per tothom vull dir per tots els estaments, per totes les comunitats autònomes i per tots els polítics governi qui governi.

A les Illes no gaudim avui per avui d'una entitat d'aquesta naturalesa. A mi m'agradaria recordar en aquest punt que hi ha un dictamen de començament del 2003 i que es va començar a estudiar en el darrer quadrimestre del 2002 que reclamava la necessitat de crear un institut d'estadística com cal per superar la figura actual d'entitat dependent d'una direcció general d'Economia. Això que es va plantejar a l'anterior legislatura creim que és molt important per treballar i per continuar amb aquesta gestió d'aquest institut, i el més important que necessitaria seria comptar amb personal que actualment per exemple ja podem tenir a l'IBAE, i també podria comptar amb un personal i amb una categoria i uns nivells tècnics que millorassin la feina feta, a més de dotar, òbviament, de nous professionals i d'una direcció autònoma, tal i com estan en aquestes comunitats autònomes a què acab de referir-me. Ho recordaré: el País Valencià, Múrcia, Catalunya i Andalusia.

Per tot això, Sr. President i senyores i senyors diputats, pensam que necessitam tenir unes dades que siguin fiables per poder avaluar el que succeeix a la societat, el que succeeix a l'economia de les Illes. Aquestes dades les haurien de proveir les administracions i els organismes tant de caire privat com de caire públic, però fa falta que existeixi una institució que sigui central i que proporcioni les dades, que no aixequi cap sospita de tergiversació -repetesc: governi qui governi- o de manipulació de les xifres i dels indicadors. Demanam tot just que es compleixin els requeriments fets als dictàmens del CES sobre l'estadística a les Illes Balears, en els quals es remarcava la necessitat de crear l'Institut Balear d'Estadística com un organisme semblant als que ja existeixen a altres comunitats autònomes, que es dotàs del personal escaient i que es creàs una figura cabdal que seria la figura del Consell d'Estadística, al temps que també es concretassin dades i també indicadors adequats.

De moment, com que només tenim aquest dictamen que es va fer la legislatura anterior, és per la qual cosa hem posat les primeres passes de funcionament i sol·licitam al Parlament que insti el Govern a posar en marxa aquests dos punts, per una banda crear un fòrum de contrast entre els grups de perspectiva econòmica per tal de confrontar metodologies i resultats, i en el segon punt reforçar l'IBAE perquè sigui una entitat que proporcioni criteris estrictament tècnics, i sempre defugint els interessos dels partit que governa.

Fins aquí la presentació d'aquesta proposició no de llei a la Mesa del Parlament de les Illes Balears. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Grups que vulguin intervenir? Sí, el Sr. Ramon en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Simplement per dir que el nostre grup dona suport a aquesta proposició no de llei perquè efectivament consideram que seria desitjable que hi hagués una estadística a partir de fonts de caràcter oficial, que fos absolutament fiable i que no fos qüestionada per cap sector econòmic, i que hi hagués una certa unificació d'aquestes interpretacions de la realitat econòmica tan divergents, a vegades, que hi ha ara mateix a la nostra comunitat.

Res més. Votarem a favor d'aquesta proposició.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Sugrañes té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, per començar jo diria, el nostre grup diria que aquesta proposició no de llei tal i com està presentada, en els termes que està presentada, que, bé, constitueix una falta de respecte cap als funcionaris, els tècnics, que són en definitiva els que faciliten totes aquestes informacions. Nosaltres creiem en la professionalitat de totes aquestes persones, a diferència de vostès que, pel que es veu, amb aquesta proposició no de llei dona peu a pensar que en la seva època s'haurien de produir moltes irregularitats i que per aquest motiu pensem que ara vostès creuen el mateix, i ja els puc avançar que no es produeixen aquestes coses.

Oportunista també, perquè vostès coneixen perfectament que el Govern està fent feina precisament en aquest sentit, però no pels motius que al·leguen en aquesta proposició no de llei -tot això quan parlen de dades no fiables, de manipulació-, i com ja els dic s'està desenvolupant una llei; no es tracta de cap dictamen, sinó que hi ha una llei que vostès varen elaborar, que és bona i necessària, però repeteixo que si s'està desenvolupant aquesta llei no és precisament pels motius que vostès han posat en el text d'aquesta proposició no de llei.

La llei, en definitiva, és la Llei 3/2002, de 17 de maig, que preveu ja la creació d'aquest sistema estadístic per a les Illes Balears per portar a terme les activitats estadístiques que s'hagin declarat d'interès de la comunitat, i aquesta activitat estadística d'interès s'ha de dur a terme mitjançant el corresponent pla d'estadística aprovat per llei que té una durada de quatre anys, i els seus programes anuals aprovats per decret del Consell de Govern. Actualment ja s'ha redactat l'avantprojecte de decret pel qual es regulen l'organització, la composició i el funcionament de la comissió assessora estadística de les Illes, que serà, o que és, l'òrgan consultiu i de participació de l'activitat estadística de la nostra comunitat, i està en espera d'aprovació per part del Consell de Govern. Aquesta comissió tindrà com a finalitats principals, i entre altres funcions, informar sobre els plans i els programes anuals,

formular recomanacions a les distintes unitats integrants del sistema estadístic de les Illes Balears, així com informar sobre qualsevol qüestió estadística que li sol·liciti el Govern. Amb això es pretén fer partícips a tots els agents que configuren la nostra organització institucional, social i econòmica en un marc que ha de possibilitar que les actuacions que en matèria estadística despleguin el Govern i les distintes unitats integrants del sistema d'estadística responguin a la necessitat real del que demanda la societat a la qual han de servir.

Una vegada creada i posada en funcionament la comissió assessora, preveu la creació de ponències tècniques i grups de treball per a l'estudi dels temes sectorials i específics relacionats amb les matèries pròpies de les distintes ponències, així com l'elaboració dels esborranys d'informes o dictàmens sobre el conjunt o una determinada àrea de l'activitat estadística. Per tant, amb la creació de la comissió assessora es donaria suport als punts 1 i 2 d'aquesta proposició no de llei però, ja dic, no amb els termes en què està plantejada aquesta proposició no de llei, ja que la composició d'aquesta comissió assessora tindrà com a vocals representants de la societat civil, dels ajuntaments, dels consells, de les conselleries, de la Universitat, d'organitzacions sindicals, d'organitzacions empresarials, així com persones de reconegut prestigi en matèria estadística, de manera que es dona la primera passa per crear aquest sistema d'estadística de les Illes Balears, per impulsar els plans i els programes estadístics de les nostres illes, així com reforçar també l'Institut d'Estadística.

Però tornem al mateix, que de la manera com vostès han plantejat aquesta proposició no de llei realment es fa difícil poder aprovar-la en els dos punts que es presenten. Per tant en tot cas estaríem d'acord a aprovar el primer punt o donar suport al primer punt, que és: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a crear un fòrum de contrast entre els grups de prospectiva econòmica per tal de confrontar metodologies i resultats". Estaríem disposats a aprovar aquest punt; ja diem que el considerem oportunista perquè de fet -ja ho he exposat- s'estan fent totes les passes perquè això sigui així. Però no estaríem disposats a aprovar la segona part perquè ja dic que està tractant al Govern balear que les dades que es donen no són fiables; des del moment que no són fiables tornem al mateix: considerem que és una falta de respecte cap als funcionaris i tècnics, que són els que de veritat elaboren totes aquestes informacions.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Sra. Salom, vol fer ús de la paraula per contradiccions?

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sr. President, just vull precisar si accepta el primer punt.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Misericòrdia Sugrañes, de veritat que aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista no té gens ni mica de mala fe. Pensam -i ho tornaré repetir perquè quedi molt clar- que aquesta comunitat autònoma té una necessitat molt important i que el CES en el seu moment, en el 2003, ja va fer un requeriment a un dictamen que deia i remarcava que era molt necessari crear un institut balear d'estadística com un organisme semblant als que ja existeixen a altres comunitats autònomes.

O sigui, aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista no té cap tipus de mala idea ni té cap tipus de mala fe entre els professionals que en aquests moments, i que són molt pocs, Sra. Sugrañes, jo li puc assegurar que són poquíssimes les persones que en aquest moment fan feina per aquesta determinada línia d'investigació i de dades, i el que nosaltres demanàvem i que no accepten i que jo, òbviament, accept el primer punt perquè pensam que almenys alguna cosa s'haurà aconseguit, nosaltres pensàvem que s'havia de fer cas al CES i s'havien de posar en marxa algunes places adequades perquè aquestes dades siguin més rigoroses i siguin elaborades amb més persones, amb més professionals i amb una direcció autònoma que no sigui de la Conselleria d'Hisenda i Pressupostos, i en això no hi ha mala fe. O sigui, nosaltres el que pensam és que hi ha pocs tècnics, hi ha pocs professionals que es dediquin a crear i a emetre aquestes dades, siguin dades econòmiques, siguin dades socials, i que quedi molt clar que el Grup Parlamentari Socialista no té cap dubte dels professionals, dels pocs professionals, Sra. Sugrañes, que hi ha en aquest moment fent feina. Els pocs professionals que fan feina fan el que poden, i des d'aquí l'agraïment, perquè el que poden és poc perquè són molt pocs.

I després sí que li he de dir que tenc la constatació, perquè avui matí jo me n'he preocupat perquè havia de presentar la proposició no de llei, que fins a aquest moment per l'IBAE no s'ha fet absolutament res, perquè jo he anat a la cartera de serveis, Sra. Sugrañes, i a la cartera de serveis no està prevista la creació ni d'una sola plaça de tècnic, ni de professionals, ni de llicenciats superiors, perquè aquest IBAE pugui créixer i pugui donar dades més fiables de les que es donen ara. I no és que nosaltres a l'anterior legislatura falsificàssim dades; no, Sra. Sugrañes; és que els mitjans són els que són, i quan són pocs, són pocs quan governa l'esquerra i quan governa la dreta. Els mitjans econòmics per posar perquè tenguem unes bones dades són pocs, es posi com es posi, i li ho dic sense acritud, perquè també li he de dir que avui matí quan he parlat amb vostè, i ara abans de començar aquesta comissió, dona gust parlar amb vostè perquè no hi ha per què crispar-se i no hi ha per què enfadar-se, sinó que es pot debatre una conversa i amb vostè jo ho he pogut fer, i el dia que no es pugui fer això, que a vegades em passa amb altres parlamentaris, de veritat que surt neguitosa d'aquest parlament, i en això sí que li he de donar la raó, Sra. Sugrañes, que amb vostè almenys puc parlar i puc arribar a acords.

Una vegada dit això assumesc el primer punt, Sr. President, i moltes gràcies a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Passarem, idò, a la votació, i farem votació separada dels dos punts que té la proposició no de llei.

Votam en primer lloc el primer punt.

S'aprova per unanimitat.

I passam a la votació del segon punt de la proposició no de llei 2418.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 4; en contra, 8.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant aquest segon punt queda rebutjat, havent-se aprovar per unanimitat, com dèiem, el primer.

I no havent-hi més assumptes s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS